

A Központi Bizottság határozata a párttaggyűlések napirendjén

A Központi Bizottság áprilisi ülése összegezte a XII. kongresszus óta eltelt időszak legfontosabb politikai tapasztalatait. Megállapította, hogy a nehezebbé vált külső és belső feltételek közepette is sikeresen munkálkodtunk a kongresszusi határozat valóra váltásán, a szocialista építőmunkában jelentős eredmények születtek. Egyértelműen állást foglalt abban, hogy rendelkezünk azokkal a feltételekkel, amelyek lehetővé teszik, hogy a megjelölt úton haladjunk tovább, ehhez azonban az ediginél nagyobb erőfeszítéseket kell tennünk munkánk színvonalának emelésére, feltárni és mozgósítani valamennyi meglévő tartalékunkat.

Ezek a gondolatok voltak fő mondanivalói a június hónapban megtartott alapszervezeti taggyűléseknek, illetve az ezeket előkészítő pártcsoport értekezleteknek, oktatási körökön folyó vitáknak. A pártvezetőségek beszámolója a határozat megállapításaira épülve bővebben foglalkoztak az üzem, a részleg gondjaival, értékelték a gazdasági eredményeket, meghatározták a feladatokat.

A 36 pártalapszervezetben 156 hozzászólás hangzott el. A hozzászólók szinte minden témakört érintettek, melyek a Központi Bizottság határozatában szerepeltek. Kifejezték aggodalmukat a fegyverkezési hajszra fokozódásra,

a hidegháborús légkör felújulása miatt.

Sok hozzászóló foglalkozott az ifjúság helyzetével. Kiemelték, hogy mindenütt többet kell tenni a nevelésükért, a szakmai, politikai képzettségük emeléséért, azért, hogy a hozzájuk érkező fiatal jó légkört, segítőkész kollektívát találjon, s hosszútávon megtalálja vállalatunknál a helyét. Ugyanakkor nagyobb követelményt is kell állítani a fiatalok elé a munkában, társadalmi, politikai aktivitásuk fokozása érdekében.

Igen sok szó esett a júniusi taggyűléseken a gazdasági, a termelőmunka kérdéseiről. Többen bírálták a helyi anyagellátást,

a készletgazdálkodás vízszintjét. Sokan elmondták, hogy javítani kell a munkafegyelmet, jobban ki kell használni mindenütt a munkaidőt, mert csak ez lehet előfeltétele az üzemben töltött idő csökkentésének. A hozzászólók foglalkoztak a tulajdonosi szemlélet javításának szükségességével. Megfogalmazódott a bányászat társadalmi elismerése növelésének igénye is.

A felszólalók elmondták, hogy a megnehezedett körülmények ugyan nem teszik lehetővé a reálbérek gyors emelkedését, de az életszínvonal növelése, az életviszonyok, a munkakörülmények, a munkahelyi hangulat javításán keresztül is megvalósul.

Bírálatot kapott a pártoktatás rendszere, felvetődött, hogy az eddigieknél többször szükséges aktuális kérdésekkel foglalkozni, szóba került néhány helyen a tagfelvétel, a pártfegyelmény helyzete.

Összességében megállapítható, hogy az MSZMP Központi Bizottsága áprilisi határozatát tárgyaló taggyűlések jól sikerültek, a megfogalmazott feladatok az alapszervezetek munkatervének alapját kell hogy képezzék.

Kablár János

Erősítsük a KISZ kommunista jellegét

Speciális politikai képzés Balatonfenyvesen

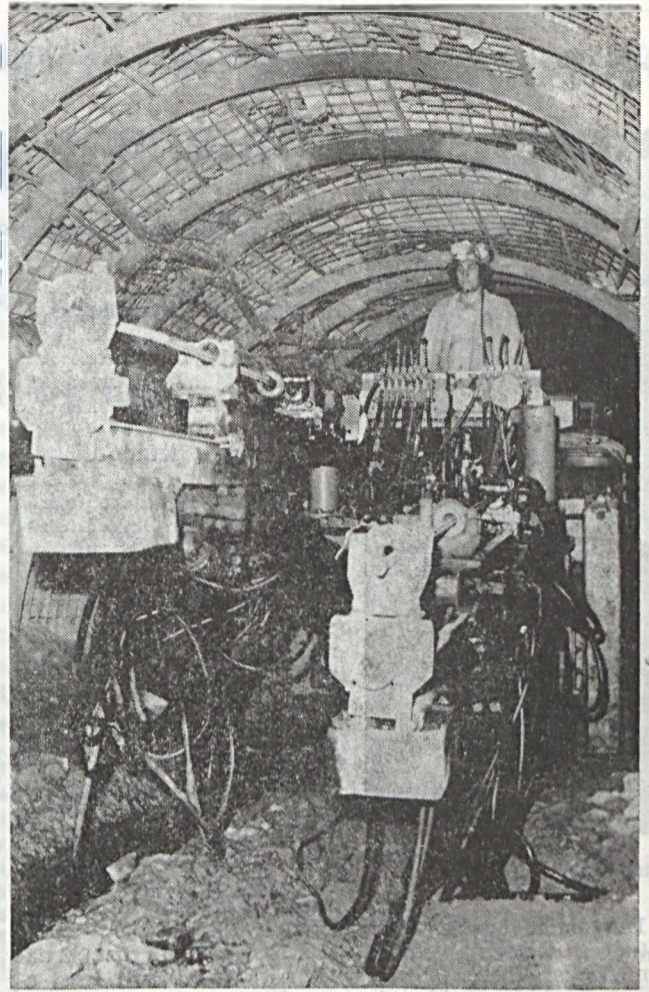
A KISZ Baranya megyei Bizottsága július 2-5. között a balatonfenyvesi táborában a megyében működő járási-városi és a két bányavállalat KISZ-bizottságai apparátusai, valamint a megyei és a városi pártbizottságok ifjúsági felelősei részvételével tartotta felkészítő tábort.

A tábort Kovács Dezső, a KISZ Baranya megyei Bizottságának első titkára nyitotta meg. Előadást tartott Nemes Péter, az MSZMP KB ifjúsági felelőse, az MSZMP ifjúságpolitikájáról. A KISZ és a tömegkommunikáció kapcsolatáról és a továbbfejlesztés lehetőségeiről Mitzki Ervinnel, a Dunántúli Napló főszerkesztőjével; Békés Sándorral, az MTV Körzeti Stúdiójának vezetőjével és Kerner Lőrincsel, az MR pécsi stúdió vezetőhelyettesével konzultáltak a résztvevők.

Szekcióüléseken és klubfoglalkozások keretében módszertani és elméleti tapasztalatcserére is lehetőség nyílt.

Hrisztov B. Iván

Új szelek a IV. sz. bányüzemben

Korszerű gépekkel és a teljesítmények fokozásával a terv teljesítéséért. Csöndör László felvétele

Közös gondolkodás — közös cselekvés

— Az év elején beszélgettünk az üzemi gondokról s lapunk olvasói is rendszeresen olvashatták az üzem termelési adatait a tervtől való lemaradást. Most mi a helyzet? — kérdeztük Varga Lászlót, a IV. sz. bányüzem üzemvezetőjét.

— A múlt év utolsó negyedében az elmaradás pótlása, jobb munkahelyek termelésbe vonása már

előre mutatta, hogy az év első negyedében a tervben előírt mutatókat nem tudjuk teljesíteni. Ehhez még hozzájárult, hogy az első negyedévben továbbra is létszámgondokkal küszködünk. Erről az embereket már januárban őszintén tájékoztattam, kérve, hogy a teljesítmények fokozásával próbáljuk a lemaradást minél kisebbre redukálni. (Folytatás az 5. oldalon)

Szocialista brigádvezetők rendkívüli tanácskozása

A közelmúltban rendkívüli tanácskozáson vitatták meg a IV. sz. bányüzem első félévi baleseti helyzetét, valamint meghatározták a szocialista és munkabrigádok feladatait a bányászati biztonság fokozásáért.

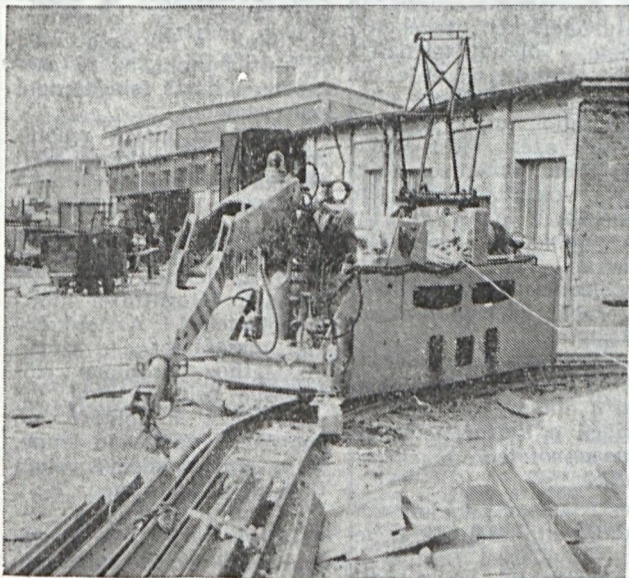
Ormándy Géza biztonsági technikus ismertette az üzem első félévi baleseti adatait. Az első félévben 76 baleset volt 3 napon túl gyógyuló, ez 1509 műszakiesést jelentett. Igaz, hogy a különböző baleseti mutatók alapján ez a megürt határ alatt van, viszont elgondolkoztató, a balesetek előfordulása, mely alapján a járás-, szállítás-, közlekedéshez kapcsolódik a balesetek 50 százaléka. Ormándy Géza a felsorolt balesetek alapján alátámasztotta, hogy a balesetek zömében emberi tényezőkre vezethetők vissza.

Deák László, az MSZMP KB tagja, a Váci Mihály

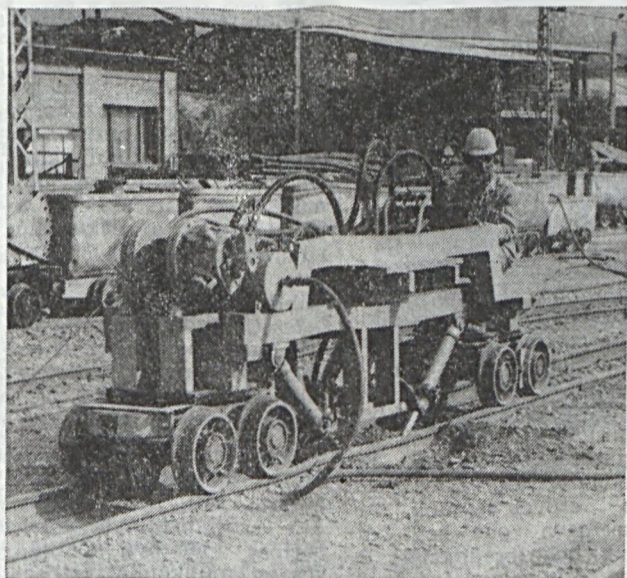
szocialista brigád vezetője dr. Kapolyi László ipari minisztériumi államtitkár felkérésére felhívta a figyelmet a biztonsági előírások maradéktalan betartására. Több emberi mulasztás ellenére, sok munkatársunknak nem kellett volna balesetet szenvednie, ha a rendelkezésre álló egyéni védőeszközöket használja. Államunk milliárdokat fordít a biztonságos munkavégzésre, többek között biztosítja a süjtöléges bányák teljes automatikus jelző és riasztó berendezését, az egyéni védőeszközöket, menekülő-készülékeket. Szigorú szabályok előírják ezek használatát és mégis emberi tényezők, amelyek tragédiához vezetnek. A IV. sz. bányüzemben közel ötven munkatársunkat kellett felülősségre vonni, két dolgozót elbocsátani a biztonsági előírások be nem tartása miatt.

(Folytatás a 2. oldalon)

Vasútépítő géplánc a bányában

Még a napszinten, de már munka közben a vágányfektető...

... és a kavicsaláverő. (Cik künk az 5. oldalon).

Oletics Károly felvétele

Három évtizede a párt szolgálatában

Bus János

Huszonhat éve a vállalatnál dolgozni, részese lenni sikereknek, sikertelenségeknek nem kis dolog, különösen ha figyelembe vesszük, hogy ma a IV. sz. bányüzemben az átlag életkor 30 év körül mozog, s még inkább, ha látjuk, hogy milyen szédületes tempóban cserélődnek az emberek környezetünkben.

Bus János aknásszal — aki egyben a IV. sz. bányüzem pártbizottságának szervezőtitkára — mégsem elsősorban gazdasági tevékenységéről, munkájáról beszélgetünk, hanem az évtizedek óta végzett politikai munkája gazdag tapasztalatairól.

— *Hogyan látja önmagát aki az ötvenes években éppúgy aktívan politizált, mint ma?*

— Annak, hogy bekapcsolódtam a munkásmozgalomba, elsősorban családi indíttatása volt, mert apám párttag volt a felszabadulás óta. Tehát már otthonról is hoztam az el-

kotelezettség érzését. Ez csak erősödött bennem, amikor más lettem az OZAI vasgyárban. Ott amilyen igazi munkakollektíva volt, a pártba annak idején nem egyből vettem fel az embert, hanem bizonyos ideig tagjelöneti kenett pártmegbízottakat vezettem. 1951-ben lettem tagjelölt, aztán megsem OZAI-on lettem párttag, mert közben 1952-ben bevonultam üzetszkolára. Mai esszéim nevezve az akkori politikai légkört furcsának mondanánk, de akkor természetesnek tűnt. Nem találtunk kivétlenül a piakatragasztásban, vagy, hogy agítani járunk. Ma már kepzettebbek az emberek, de az ötvenes évek elején nem elsősorban tudatosan, hanem érzelmi okokból jöttek inkább a parthoz. Időnként talán ma is jó lenne valami a „Fényes szelek” lelkesedéséből, de én azért többre becsülöm azt, ha valaki tudatosan teszi a dolgát.

— 1953-ban a honvédségnél lettem párttag, 1955-től 1957-ig pártvezetőségi tag voltam. A légi-erőnél, ahol szolgáltam, 1957-ben megszűnt az alakulatom, így kerültem a polgári életbe.

— Nem mondom, hogy az első hónapok könnyen teltek. Furcsa volt az uránbánya is, ahova 1957-ben dolgozni jöttem és szokatlan volt — különösen a politikai munka — hiszen a légi-erőnél egy taggyűlés összehívásához elég volt a folyosón elkiáltani, hogy ekkor és akkor taggyűlés lesz.

— No azért nem volt különösebb baj a beilleszkedéssel, hiszen 1958-tól pártcsoportbizalmiként dolgoztam egészen 1965-ig. Rengeteg tapasztalatot gyűjtöttem, s az operátori munka mellett elvégeztem a bányaiipari technikumot. 1965-ben aztán az irodai alapszervezet párttitkára lettem, majd — mivel a II. körlet titkár nélkül maradt — oda kerültem. Talán ez a váltás nehezebb volt bizonyos fókig, mint annak idején otthagyni a katonaságot.

Az irodai alapszervezet után nem volt egyszerű megteremteni a kontaktust az úgymond fizikai dolgozókkal.

A körletben, ahol közben geofizikus-technikus lettem, 1978-ig voltam alapszervezeti titkár, közben a vállalati pb-nek is tagja voltam. 1978-tól az üzemi pb szervezőtitkára vagyok. A pártmunka számtalan területen dolgoztam, úgy vélem, van bizonyos áttekinthetőségem. Sokat változott a pártmunka az eltelt 30 évnél, az elmúlt 10 év alatt. Sok módszer sern a régi. Például régen nem volt ritka ha egy-egy rendezvény 5–6 óráig tartott. Ma egyre inkább a lényegi kérdésekről esik szó, és az emberek is jóval kepzettebbek.

— Mindig szerettem volna gyorsabban elvégezni a feladatokat mint azt megszabták, kérték tőlem. Remélem ezt részben sikerült elérni, s erre törekszem a jövőben is.

Wesztli László

Beszélgessünk

— *Országos tapasztalat, hogy a versenymozgalom lanyhul. Ön szerint?*

— Lanyhul, lanyhult-e? Tizenöt évvel ezelőtt felvetődött e kérdés — vissza-kérdezek... mondja Hornyák Lőrinc, az EDÜ főmérnöke. — Napjainkban, ha valamiről sokat beszélünk annak magja, oka van, márpedig a versenymozgalomról adott körökben sokat beszélünk. Azt lehet tapasztalni, hogy az emberek hallgatagabbak lettek e kérdés megvitatásában. Jó néhány évvel ezelőtt erről még nem kellett sokat beszélni. Tehát volt időszak, amikor sokkal aktívabban, jobban együtt voltak a versenymozgalomban az emberek. Kivételek természetesen most is vannak.

— *Sokan mintha csak a pénzért vállalnák a munkaversenymozgalomban való részvételt, az erkölcsi elismerés szinte már nem is érdekes.*

— Megint kérdeznem kell: Nem azok a legilletékesebbek ennek megválaszolásával, akik közvetlen résztvevők? Én nem vagyok forint-ellenes, a kiérdemelt anyagiakat senkitől sem sajnálom, így brigádjainktól sem. Más különben a brigádok jelentős része a közösbé teszi a pénzt, illetve annak egy bizonyos részét. Ezek után nem tudom, szabad-e erről beszélni, hogy egyénileg csak a pénzért vállalnák a részvételt, hiszen a közösen kiérdemelt anyagiak, közös felhasználásra kerül-

nek. Az más kérdés, hogy előfordul — mint sok családban — vannak, akik kikérik a jussukat.

— *Mind ezek alapján milyennek ítéli meg a versenymozgalmat?*

— Csatlakoznék a brigádvezető értekezlet megállapításához. Van javítani való. Például tovább keresni az utat az adminisztráció csökkentéséhez, ami mind brigád, mind nagyobb egységre érvényes. El kellene gondolkodni azon, hogy mint az üzemenknél vagy mint nálunk üzemenegységi szinten az éves tevékenység alapján pályáznak a brigádok is a címre, vagy adott fokozatra.

— *Ettől egészségesebb lenne a versenyszellem?*

— Az adminisztrációt biztosan csökkentenék s talán valóban egészségesebb irányba terelné. Így azt is elérhetnénk, hogy a tevékenységi kör jobban kibővülne a jelenlegi gyakorlat vállalási szerződéseiben rögzítettknél. Ez várhatóan azt is hozná, hogy a gazdasági vezetők jobban kényszerítve éreznék magukat, hogy folyamatosan foglalkozzanak és segítsék brigádjaik munkáját. Ez még szorosabbá tehetné a kapcsolatot az év során felvetődő feladatok végrehajtása és a brigádmozgalom nyújtotta tenni akarás között. Természetesen az évközi időszakos értékelést továbbra is szükséges lenne fenntartani.

— *Köszönöm a beszélgetést.*

Veress Tamás

Szocialista brigádvezetők rendkívüli tanácskozása

(Folytatás az 1. oldalról)

Szemléletbeli változásokra van szükség. Elsősorban a brigádvezetők, csapat- és szakvezetők hassanak oda, hogy a hozzájuk beosztottak használják-e, egyáltalán tudják-e használni a védőeszközöket. Amíg e téren nem lesz rend, adminisztratív módszerekhez kell folyamodni, nem szabad humánusan kezelni a szabálytalankodókat, hiszen önmaguk és mások egészségét, életét veszélyeztetjük.

Turi Gyula hozzászólásában kihangsúlyozta, hogy valamennyien felelünk egymásért. Nem új feladatokat kell elsajátítanunk, hanem a végre nem hajtott, vagy a lezserebben végrehajtott előírások betartását kell fokozni. Figyelmeztessük egymást, közös erővel lépünk fel, összefogva oda kell hatnunk, hogy eredményes legyen a tevékenységünk, vigyázzunk egymásra. Egyéni védőfelszerelések zöme rendelkezésünkre áll, ön-

vizsgálat szükséges, hogy ami van miért nem használjuk? A védőfelszerelések használatát be kell foglalni a technológiákba. A brigádvezetők beszéljenek ezekről a problémákról, biztosan sikerül eredményt elérnünk.

Andi Gábor, az 1-es csapat vezetője, felszólalásában kiemelte a csapatvezetők, brigádvezetők felelőségét. El kell érniük, hogy egymást figyelmeztessük a balesetveszélyes munkafolyamatra. Nagyobb együttműködésre van szükség a felügyelet és a szakvezető vájárak között. A szocialista brigádok felajánlásukban ne csak óvatossági baleseti eredményeket vállaljanak, hanem végezzenek olyan munkát, amely jelentősen csökkenti a balesetek számát.

A tanácskozás valamennyiünk számára elgondolkodtató kell, hogy legyen. A szocialista brigádok hármas jelszava alapján végzett munkánkat emberközpontúság kell, hogy jellemezze.

Tóth János

A szakszervezeti munka kitüntettjei

Bari Istvánné

— *Mivel foglalkoznak, s gazdasági munkájukat miként sikerül összeegyeztetni szakszervezeti tevékenységükkel?*

— Az öntödében áruforgalmi előadóként 1975 óta dolgozom — mondja Privarics Sándorné — de a vállalatához két évvel előbb jöttem. Gazdasági feladatom, az üzemünkhöz érkező öntvényrendelések feldolgozása, az elkészült öntvények értékesítése, továbbá az alap- és segéd-és ötvözőanyagok forgalma, azaz nyilvántartása.

— A szakszervezetben 1975 óta töltök be tunkciót, 1980-ig bizalmi-helyettes voltam, 78-tól nőfelelős, s a '80-as választásoktól főbizalmi helyettes vagyok. Kevés az idő, hogy munkaidőben szakszervezeti munkát végezzek. A 130–140 nődolgozó, ki hozzám tartozik, szétosztva dolgozik. Ritkán tudom őket munkahelyükön felkeresni, hogy elmondják észrevételeiket, gondjaikat, igaz e munkát segítik az e területen tevékenykedő nőbizottsági tagok és a főbizalmi.

— A vállalatnál 1957 óta dolgozom — mondja Bari Istvánné — először a műszaki osztályon mint építésztechnikus, majd '62 óta jelenlegi helyemen a tervezési osztályon szerkesztőként dolgozom.

— A szakszervezetben kultúrfelelősként tevékenykedem, olyan területen, ami mindig is érdekelt. Úgy gondolom, ez az a terület, ahol tudok segíteni, no nem azért, mert diákkoromban néptáncos, színjátszó voltam. Szerencsére megértők a főnökeim, s így nincs gondom a gazdasági munkám és társadalmi megbízatásom teljesítésével, tehát könnyű összeegyeztetni.

— *Szakszervezeti munkájukkal miként tudják segíteni a dolgozókat, mi az, amiben a kultúrfelelős, illetve a nőfelelős tevékenykedik?*

— A megnövekedett szabadidő eltöltésében nehezen — válaszol Bariiné —. A hétvégeken nem könnyű programot összehozni, bár kirándulásokra lenne ugyan igény, de az anyagiak és

Privarics Sándorné

időszakonként a kiskertekben végzendő munkák miatt erre nem nyílik mindig lehetőség. Tavaly egy 3 napos kirándulást sikerült szervezni, míg idén két hasonló ilyen programot. Akadtak évek, amikor 8–9 egynapos kirándulást is sikerült megszerveznem. A színházi előadások, műzeumlátogatások, vetélkedők hétközben vannak. Aból kiöregedtünk, hogy népitáncot, farsangibált, színijátsszókört hozunk létre. Szíveim szerint pedig boldogan vállalkoznék ezek megszervezésére, — mondja s kedvesen nevet.

— Segélyekkel, nagy családos üdültetéssel, gyes-en levő kismamák látogatásával foglalkozom — mondja Privaricsné. — Ez utóbbira azt mondhatom, hogy sajnos öregszik az üzem, s így alig van kit látogatni. Mi is szervezünk kirándulásokat nő dolgozóinknak, igaz mi egy évben egyszer egy 1 naposat. Öröm, hogy általában fizikai dolgozóink ismerkednek e kirándulásokon országunkkal. Öröm az is, hogy a nőnapon már nem kell szólni az üzemvetésnek, hogy a kitüntettettek között legyenek nők is.

— Az én területemen nincs gond — mondja Bariiné. — Közöségszervezőm Pázmándi Istvánné kiváló munkát végez, a könyvtárak munkájával is elégedett lehetek, és könyvtár-jesztőink is jól dolgoznak. A kultúr munka az én szememben hálás feladat, nem panaszokodom.

— *Miként látják megbízatásukból a szakszervezeti munka további feladatait?*

— Jó a kapcsolatom a párt nőfelelősével — válaszol Privaricsné — de az igazi az lenne, ha együtt tudnánk látogatni a munkaterületeket. Az onkológiai vizsgálatot a szűrővizsgálathoz hasonlóan kötelezővé kellene tenni, hiszen ez a dolgozó nő egészségét védi. Jó lenne, ha a sportrendezvényeken több nő jelenne meg.

— Kultúr munkámat — válaszol Bariiné — nagyban segítené, ha a kezdő fiatalok bekapcsolódnának, s ha a KISZ kultúrfelelősével közösen dolgozhatnánk.

V. T.

Ércbányász

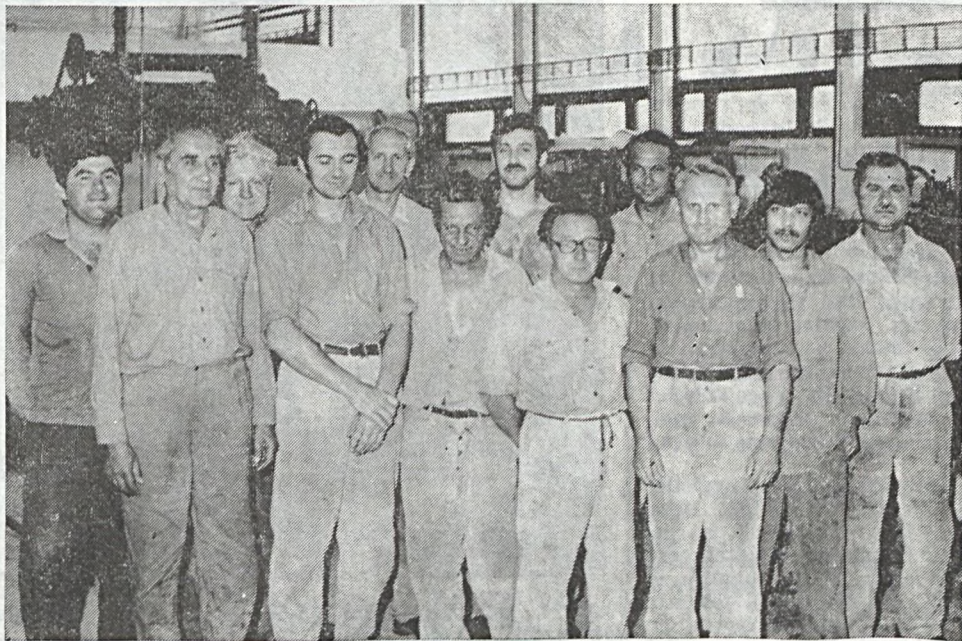
A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő:
Kisdaróczi János
Szerkesztő:
Ragoncsa János
Szerkesztőség:
7633 Pécs,
Hajmáczky u. 35.
Telefon: 15-851
Vállalati tel.: 7-147, 7-108
Kiadja:
a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó:
Braun Károly
Kiadóhivatal:
7601 Pécs, Hunyadi út 11.
Telefon: 15-000

MEV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 10.
Felelős vezető:
Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre
43,20 Ft
Előfizethető
szakszervezeti bizalmi táknál
Ny-623-4

A jövő még nagyobb erőfeszítést követel

Felvételünkön az Április 4. szocialista brigád tagjai láthatók. Balról a második Papp Ernő, aki elsőként szervezte meg az üzemben a szocialista brigádokat és a mai napig is a brigád vezetője. Egyed Imre felvétele

Alapítók: Április 4. brigád

A Szolgáltató üzemben 1960-ban elsőként az Április 4. brigád alakult meg és kapcsolódott a mozgalmához. Nem frázisokat hangoztattak akkor, amikor első vállalásaikat a hármasszó jegyében tették. Célul tűzték ki, hogy küzdenek az elavult módszerek ellen és azon lesznek, hogy a munkatársi viszony mindinkább barátságos, emberibb legyen. Gazdasági tevékenységükre mindvégig a korszerű, az újra való törekvés jellemző, olyannyira, hogy évről évre jelentősen emelkedett a munka mennyisége.

Megalakulásuk időszakában fő tevékenységük a bányabeli fűrógépek, szivattyúk és vitlák javítása volt. Ahogy a bányauzemeknél kialakult a karbantartó-javító tevékenység, úgy specializálódtak a feladataik, de a szakmai profil lényegében nem változott. Újként jelentkezett a szkrépervitlák gyártása. Az általuk gyártott vitlák ismertek lettek a bányászati körben.

A '70-es években kiemelt feladatot jelentett a brigádnak a kazángyártás, ezt követően pedig a bányabeli rakodógépek javítása, majd felújítása. A brigád tulajdonosi szemléletének egyik legszebb példája, hogy a „Dolgozz hibátlanul” mozgalmat éveken megelőzve, 1965-től napjainkig az általuk javított gépekre garanciát is vállalnak. Mi több, a szerelési hibából történő meghibásodás esetén megjavítását munkaidő után végzik el. A selejtes alkatrészek felújításával, a hulladékanyagok felhasználásával és a már használhatatlan alkatrészek osztályozásával, darabolásával nemcsak a gazdaságosságra törekszenek, hanem segítik az öntöde alapanyag-ellátását.

Üssük fel a brigádnaplót! A szép képek, a gondosan megformált sorok mögött megannyi eredmény tanúsodik. Nagy súlyt helyez-

nek arra, hogy a magánéletben is szocialista emberhez méltóan gondolkodjanak és éljenek. Figyelemmel kísérik egymás egyéni problémáit és ha szükséges, kollektív segítséget adnak. Ez megnyilvánult már lakóházépítés, tatarozás, költözködés stb. során. De készítettek ők már rokkant-kocsit is, s az üzem által patronált bölcsődék, óvodák, iskolák javítási munkálataiban is belefolytak.

Lapozgatunk tovább a naplóban: családi estek, színház- és mozilátogatások egész sora. Egy brigád élete lüktet e lapok között. Élénk náluk a KISZ- és párttevékenység, a szakmai ismereteket fejlesztő továbbképzések, melynek egyenes következménye az általános műveltség kiegészítése.

Tevékenységük elismeréseként kitüntetések egész sorát vallhatják magukénak. A brigádérmek mellett kétszer találok a Vállalat kiváló brigádja címet, valamint a Szakma-ágazat kiváló brigádja címet is, mellyel igazán kevés brigád dicsekedhet.

Helyes úton jár a brigád, de a jövő még nagyobb erőfeszítést, odaadást követel tőlük.

— Mindezek ismeretében bátran vállalkozunk a pluszt, s hogy brigádunkat továbbra is a mozgalom élén említsük, ez számunkra fontos célkitűzés — zárta a beszélgetést egy fiatal brigádtag.

1960-ban nekibuzdultak, vállalták az útmutatást, odaadással, friss hittel. Ma 39 szocialista brigád működik a Szolgáltató üzemben.

Helstáb Judit

A jövő szakmunkásai

Vállalatuknál 1979 óta folyik szakmunkásképzés. A bányauzemek és a külszíni üzemek szakmunkás utánpótlásának biztosítása céljából kapott megbízást a Szolgáltató üzem. Az eddigi tapasztalatok kedvezőnek mutatkoznak, melyet a Szolgáltató üzem Szakszervezeti Bizottsága június 9-i ülésén állapított meg.

Az eddig végzett 27 fő ipari tanuló közül 11 fő dolgozik jelenleg a Szolgáltató üzemnél, többben a vállalat más üzemében vállaltak munkát. A lakatos, villanyszerelő, esztergályos és gépkocsiszerelő tanulók gyakorlati képzésével 4 műszaki dolgozót és 4 szakmunkást bíztak meg.

Ez évben 7 esztergályos fiú tanuló dolgozik Rózsa Sándor vezetésével. E tanulócsoporthoz munkájáért bizonyult legeredményesebbnek az idei évben. Megérdemlik, hogy róluk kissé bővebben beszéljünk.

A tanműhelyben készülnek teljes egészében a rakodógépekhez szükséges hengerek és dugattyúk. Az oktató jellemzése alapján az ideai csoport rendes, szorgalmas és igyekvő. Jó velük dolgozni. Pedig némelyiküknek nem is olyan könnyű, hisz hajnalban, vidékről (pl. Magyarorszárról) utaznak be. Kollégiumi szállást sajnos hely hiányában nem mindegyikük kap. Másik gondjuk: kevesebb a 250 forin-

tos társadalmi ösztöndíjat. Ha ugyanis a városban (pl. a Sopiana Gépgyárban) dolgoznának, a dupláját kapnák. Ez a társadalmi ösztöndíj azonban csak a szerződést kötő tanulókat érinti.

A jelenlegi csoportból 2 fő — Kriesbacher János és Szabó József — áll a vállalattal szerződésben. És a többi? — Talán túl messze van Magyarorszárról, talán tényleg kevés az a 250 forint, vagy csupán a tanulmányi eredmény az akadály?

A vidékről bejáró fiúk gondjaira az iskolában próbálnak az illetékesek megoldást találni. Az lenne mindenképp az ésszerűbb, ha a pécsiéket és a MEV-es szülők gyerekeit irányítaná az iskola vállalathoz. Ez esetben még kedvezőbb képet mutatna a végzetek és a vállalattal maradtak aránya.

A jövő tanévben az üzem 12 főre bővíti az esztergályos tanuló létszámát.

A velük való beszélgetésből az derül ki, hogy szeretnek itt dolgozni. Úgy érzik szakmai fejlődésük biztosított, munkakörülményeik jók, és a szociális szempontokat tekintve sem panaszkodtak. A munkahelyi légkörrel elégedettek, a már kész szakemberek mindenben támogatják a jövő szakmunkásait.

— Hogy mit tehetnénk még

A brigádok többsége 100 százalék felett teljesít

Fűrószok között

Már az V. sz. bányauzem területén dolgoznak

A II. sz. bányauzem fűrószok apró irodájában hatalmas térkép. Kántás József, a bányafúrás vezetője ezen mutatja a munkahelyeket.

— Fűrószokainknak több mint a fele már V. üzemi területen dolgozik — magyarázza. — Ide megyünk majd először a B-4-esre.

Úgy fél óra múlva már a 23. szinten haladunk. Ahogy távolodunk az aknától, úgy emelkedik a hőmérséklet.

— Itt a határ — mutat kísérem a vágat falára. — Innen már az V. sz. bányauzem I. szintje kezdődik.

Rövidesen feltűnik az első MHF-200-as fűróberendezés. Kezelője, Németh József fűrószok vezetője üdvözlő bennünket. Hatvannyolcban Borsodból jött. Öt éve dolgozik a B-4-esen.

— Elég kemény ez a kőzet. Nem olyan mint a II. sz. bányauzemben — mondja. — Most vagyok huszonöt méterben.

— És milyen hosszú lesz?

— Dolgozhatunk rajta még néhány műszakot. Kilenvenöt méterig fűrünk.

Kicsit odébb a brigád másik tagja, Papp János dolgozik. Az ifjú fűrószok vezetője már az „új generációhoz” tartozik. Az ő gépen próbálnak ki egy újítást. Ferde fogazású tányér és kúpkerék alkalmaznak a meghajtásnál.

— Ez sokkal jobban bírja a terhelést, mint a hagyományos — mondja elégedetten. — Csak a vídiák is bírják jobban Két mé-

terenként cserélni kell őket. Sőt keményebb kőzetben már az is előfordult, hogy 50 centit hat vídiával fűrtam le.

Indulunk tovább. A bányafúrás vezető megnézi a megládákat. Elégedetten állapítja meg, hogy 48 méter lyukból 46 méter magmintát sikerült nyerni.

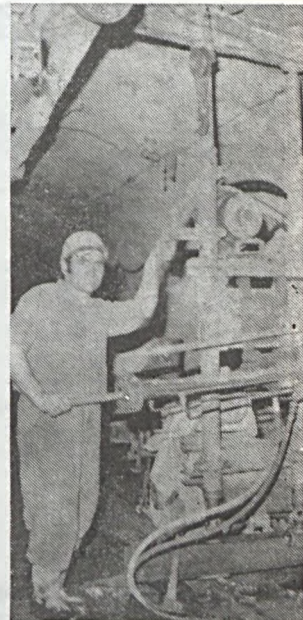
Léggurítón ereszkedünk le a 24. szintre. Itt már sokkal jobb a levegő, hisz áthúzó légáram van. A B-6-os és B-7-es brigád egymás mellett dolgozik. Az utóbbi egyszemélyes, Gyimesi László már húsz éve itt van az üzemnél. Mielőtt fűrósz lett vajúgón dolgozott.

— Emlékszem az első időkre, amikor a fűrószok kerültem, még hagyományos gépekkel végeztünk kutatásokat. Aki nagy gépen dolgozott, annak még volt két segédmunkása is.

Közben odaér Temesi Attila, aki a fűrószok tmlakatos. Ma még nem volt probléma a gépekkel, de elmondja, hogy gyakran kell csapágyakat, kúp- és tányérkerékeket cserélni.

Úgy húsz méterrel odébb András dolgozik. Mindenki így nevezi Andrzejt Bowieczeket. A lengyel fiatalember januárban jött az üzemhez, amikor magyar feleségével Pécsre költöztek. Már egész jól beszél magyarul. Főleg annak örül, hogy az itteniek ilyen gyorsan befogadták. Hazájában is fűrószokként dolgozott.

— Ez jobb, mint szénbánya — mondja.

Pavelka László fűrószok vezetője beépítése közben.

Bálint Jenő felvétele

— Es a gépek?

— Ott nálunk volt mindenféle korszerű... amerikai is... de ezzel is jól lehet fűrni.

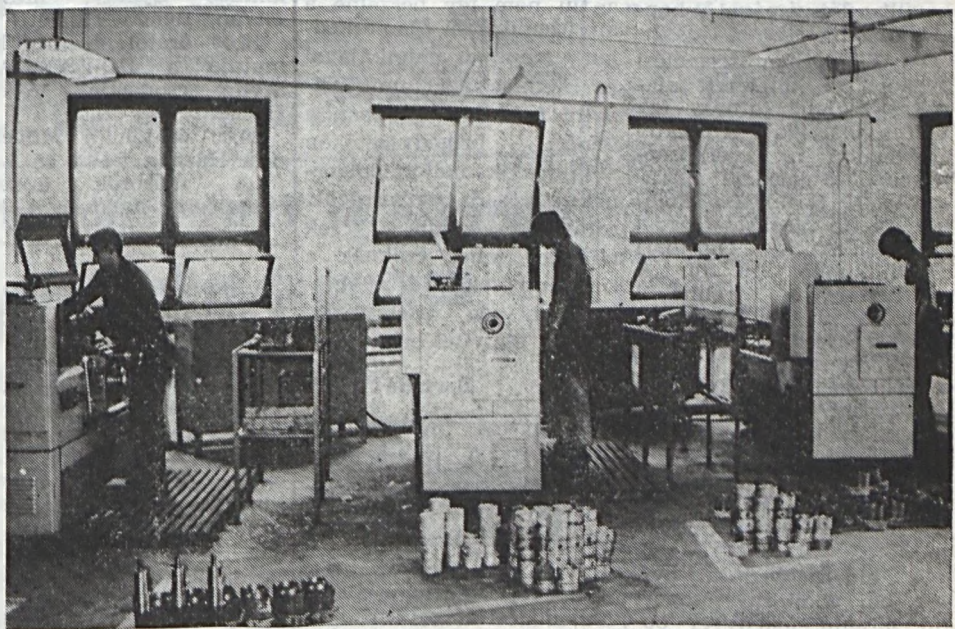
Brigádtársa, Balogh László a szomszédos gépen dolgozik. Meséli András milyen jó szakember.

— Érti a dolgát. Mióta itt van, talán ha kétszer kellett segíteni neki.

Aztán megemlíti, hogy reggel alig volt víznyomás, de most már minden rendben, műszak végére, ha minden jól megy, meg lesz a tizenhat méter 40 centis norma. Talán még több is.

Kiszállás közben Kántás József elmondja, hogy a brigádok többsége 100 százalék fölötti teljesítményeket ér el. Jónéhány fűrószok aranygyűrűs tőrszolgálat. Sajnos ők rövidesen nyugdíjba vonulnak és bár jónéhány fiatal került az utóbbi években a részleghez, egyszerre több régi jó szakembert nehéz lesz majd pótolni.

Nógrádi Gábor

Korszerűen felszerelt tanműhelyben dolgoznak az esztergályos tanulók.

Egyed Imre felvétele

a fiatalok eredményesebb nevelése és itt-tartása érdekében? — Először is — nagy segítséget nyújthatnak a szülők, akik nevelő munkával ide irányíthatják gyermekeiket. Töre-

kednünk kell arra, hogy a tanulók megszeressék az üzemet, a vállalatot, hogy minél többen maradjanak nálunk a szakmunkásvizsga után is. Segítsük át őket a kezdeti nehézségeken, igyekezzünk be-

vonni őket a szervezeti életbe.

A példamutatás, a jó közösségi szellem és a baráti kapcsolatok biztos, csábító vonzóerő lesz a jövőben!

H. J.

„Ha itt a nyár”

Adam Imre és Mero Robert középiskolások a terepi radiohidrológiai víz mintavétele közben.
Egyed Imre felvétele

Djások a Kutató-mélyfúró üzemből

Mi dolgozók (ha még nem voltunk szabadságon) leginkább arról vesszük észre, hogy ismét nyár van, ha az üzemi buszjáratok zsúfolásig megtelnek kamasz fiúkkal, lányokkal. Szünidő van. A vállalatok (főleg a munkaerő-hiányban szenvedők) sokféle munkalehetőséget kínálnak.

A legtöbb diák megragadja az alkalmat, első sorban a zsebpénz kiegészítése miatt, hogy aztán ábrándjaik megvalósulásához közelebb kerüljenek egy jó könyv, kerékpár, vagy kirándulás útján.

Kardos István vezető geofizikust kérem meg, tájékoztasson üzemünk kibővült létszámával kapcsolatban.

— Elsősorban termelési gyakorlatra kötelezett diákokat foglalkoztatunk. Így került hozzánk a Komarov gimnázium és szakközépiskolából 6 geodéta a Tatabányai Szakközépiskolából 19 fő geológus és a Nagykanizsai Olajipari Technikumból 10 fő. A szaktantárgyak elméleti tanulása után a gyakorlati részre is lehetőség nyílik. Végezhetnek radiohidrológiai mintázást, elektromos és mágneses és geodéziai méréseket. A 18 éven felüli fiúk fúrótoronyoknál is dolgozhatnak. Összesen 50 főt vettünk fel. Szükség van a munkájára.

A hidrogeológiára nyitok be, ahol egy csoport fiú látható jókedvvel beszélget. Némelyik felnőtt férfinak való munkaruhában.

— Megyünk a terepre — mondják. A „legbátrabbnak” látszó szőke fiú, Mero Robert felvilágosít, hogy most vizsgáztak bal- és jobbkezesekkel.

— Az a „krapek” mindenfelét kérdezték, de rajtuk aztán nem fogott ki.

Arra a kérdésekre, hogy miért dolgozik, egymás szavába vágva lelkendeznek:

— Én Bulgáriába megyek — én gitárt veszek —, mi termelési gyakorlaton vagyunk.

Nem ez az első alkalom egyiknél sem, hogy dolgozik.

— Tavaly egész nyáron iapítottam egy lánán a Konzumban — meséli az egyik fiú.

Ez meglepett, nem tudom igaz-e, hogy nem volt munkája, de akkor a vállalat miatt vesz fel dolgozókat, ha utána lánán csücsülteti?

Nagyon szeretném, ha ez a fiú nem így beszélne a mi üzemünkről. Ismerkedjen meg a munkájával és szeresse azt, amit csinálni fog. Ez elsősorban a felnőtt brigádvezetőkön múlik, akik mellett dolgoznak. Az ő emberségük, irányítóképességük sok mindent tehet ezeknek a fiatalbereknek a hétköznapi, de tisztességes, szorgos életvitelért.

Bertané H. E.

Művelődésünk Mozorakozzunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház augusztusi moziműsorából

1-én 16.00 és 18.00 órákor: Mozi - Sasszárny.
6-án 16.00 és 18.00 órákor: Mozi - A profi.
7-én 16.00 és 18.00 órákor: Mozi - Fényjel a hídnál.
13-án 16.00 és 18.00 órákor: Mozi - A zsarnok szíve.
14-én 16.00 és 18.00 órákor: Mozi - A maláji tigris.

Pályázati felhívás

Amint azt a Ságvári Endre Művelődési Ház műsorfüzetében korábban jelezte, 1983. IX. 12-től 16-ig HOBBY KIÁLLÍTÁST ÉS PÁLYÁZATOT rendez a Mocsaki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak. A kiállításon és a pályázaton azok az alkotások és gyűj-

temények, reprezentáló tárgyak szerepelhetnek, amelyeket a zsüri arra méltónak ítél. A legszebb, legügyesebb alkotások készítőit, az érdekes gyűjtemények gazdáit az alábbi kategóriákban jutalmazza a zsüri:

1. Fa- és esontfaragás	I. díj	2 000,— Ft
2. Hímzés, szövés, textil	I. díj	2 000,— Ft
3. Grafika, festmény, gyermekrajz	I. díj	1 500,— Ft
4. Fotó	I. díj	1 000,— Ft
5. Modell, egyéb	I. díj	1 000,— Ft
A legérdekesebb gyűjtemény díja		3 000,— Ft

A kiállítás belépődíjából és a 2 forint értékű szavazójegyekből közönségdíjat adunk ki annak az alkotásnak, vagy gyűjteményi tárgynak, amely a legtöbb szavazatot kapja.

A zsüri jogában áll, hogy jelentős kategóriakénti színvonalkülönbség esetén a díjakat visszatartsa, vagy átcsoportosítsa. A pályázaton és kiállításon a MÉV dolgozók és családtagjaik vehetnek részt.

Nevezési és leadási határidő: 1983. augusztus 25.

Ságvári Endre Művelődési Ház (12-478, 7-102, Dezső Attilánál). Kérjük a nevét és lakcímét (családtag esetében a MÉV dolgozó neve is) megfelelő feltüntetését és elhelyezését a beküldött pályázati munkákon.

A kiállítás a fenti 5 napon 12 órától 18 óráig tart nyitva a művelődési ház nagytermében. A díjak, jutalmak ünnepélyes átadására szeptember 16-án, pénteken 17 órákor kerül sor.

Zsikó János

Otthoni randevú

Szakszervezeti napok augusztus 14-én Szentlőrincen

10.00 órától: a Gyöngyvirág presszóban Községpolitikai fórum.

A vásártér szapadtéri színpadán (rossz idő esetén a Művelődési Házban).

16.00 órától: A Hetvehelyi Német Nemzetiségi Fúvós együttes műsora. Művészeti vezető: Krachenfels Sebastyén.

17.00 órától: a Nyitott Színpad Utánpótlás együttesének műsora. Bocaccio: Decameron. Rendezte: Pinczés József.

17.30 órától: a Ságvári Endre Művelődési Ház népdalkörének műsora. Művészeti vezető: Fábian János.

18.00 órától: a PNSZ művészeinek vidám, zenés műsora. Közreműködnek: Péter Gizi, Vári Éva, Galambos György, Mester István, Bende Tibor.

19.00 órától: Karate bemutató a DO-ZSÓ All-Style csoportja. Vezető: Heckenberger Iván.

20.00 órától: a Művelődési Házban Delta bál.

A műsorok közben Szentlőrinc lakosságát kö-

szönti Mészáros István, a MÉV Szakszervezeti Bizottságának titkára.

Műsorvezető: Hrisztov B. Iván, a MÉV KISZ Bizottságának munkatársa.

Politikai képzési záróvetélkedő

Nagy várakozás előzte meg a minden évben megrendezendő KISZ-politikai képzési évzáró vetélkedőt.

A politikai kabinet adott otthont július 14-én a 8 üzemi 3 fős csapatnak, a rendezendő politikai képzési munkabizottság tagjainak és a három fős zsűrinek.

A csapatok számot adtak ifjúságmozgalmi, érdekvédelmi és napi politikai ismereteikről.

A helyezések a következőképpen alakultak: I. a II. sz. bányauzem, II. a Kísérleti Kutatási és automatizálási üzem, III. a Kutató-mélyfúró üzem csapata.

Berkics Gábor PKMB vezető zárszavaival és a KISZ-bizottság jutalmainak átadásával ért véget a vetélkedő.

A II. sz. bányauzem 55-ös és a 34-es szocialista brigádja minden évben Abaligetén rendezti közös brigádkirándulását. A képen a 34-es csapat látható, melynek vezetője, Galamb István csapatvezető vájár (középen) a kitűnő ízű és jó illatú gulyáslevesét keveri. A csapat patronálója Sánta Sándor aknász, jobbról a második. A fürdés mellett kispályás labdarúgó mérkőzés, kötélhúzás, lepényevés és zsákban futás tette vidámmá a kirándulást.
Bálint Jenő felvétele

A pécsi tévések Keszthelyen

Két olyan tv-műsort ajánlunk olvasóink figyelmébe, amelynek pécsi vonatkozása van. Áprilisban látható a nézők a pécsi stúdió Traktorista lányok című nagysikerű dokumentumfilmjét: utána a pécsi tévések Egeren országos traktoros találkozót rendeztek. Augusztus 4-én 20 órákor a 2. programban megismétlik a filmet, utána pedig a tárlalkozóról készült riportfilmet láthatjuk.

Nemrég Keszthelyre lát-

ogattak a pécsi tévések (Jósfay György szerkesztő-rendező, Háda Sándor operátor és Pánics György riporter) a csaknem két évszázaddal ezelőtt létesített gazdasági akadémia utódját az Agrártudományi Egyetemet mutatják be. Az előd, Festetics György gróf Georgiconja Európa-szerte híres volt, s a mai egyetem munkája is ott van a magyar mezőgazdaság nemzetközi jelentőségű eredményeiben. Adás: augusztus 9. 18.20 óra. G. T.

Csak a cserepek bánták

Július 17. Ezen a forró vasárnap délutánon a pelérdi park árnyas sétányain nagy volt a forgalom. A rövid, de kiadós délutáni záport követően egyre többen sereglettek össze a hatalmas fák tövében felállított szabadtéri színpadnál. Javarészt a közeli búcsúból rándultak át az emberek ide az Otthoni randevú műsoraira. A vállalatunk szakszervezeti bizottsága és a Ságvári Endre Művelődési Ház által szervezett

ajándékműsor a hetvehelyi Német Nemzetiségi Fúvós együttes fellépésével kezdődött.

A pattogós zenére összehajló közönség fél szemmel már a háttérben melegítő karatésokat leste. A DO-ZSÓ All-Style csoportja egyébként nagy mennyiségű csereppel érkezett a bemutatóra. Először ezeket törték pozdorjává erőteljes, jól irányított rúgásokkal és ütésekkel, majd a karate küzdő jellegéből adtak ízelítőt. Különösen a lányok arattak nagy sikert.

A csoport látványos bemutatóját követően a Ságvári Endre Művelődési Ház Népdalköre lépett a színpadra. A kiváló együttes színvonalas műsorát nagy tapsal hálálta meg a közönség.

Ezt követően Varga Jenő, a MÉV pártbizottságának munkatársa köszöntötte a község lakóit, majd a Pécsi Nemzeti Színház művészeinek vidám, zenés műsorával folytatódott a program.

A szépszámmú közönség jól szórakozott ezen a délutánon. Aki ott volt nem bánta meg, hogy ellátogatott az Otthoni randevú rendezvényeire, amely hajnalig tartó bállal ért véget a község művelődési házában.

Nógrádi Gábor

Koncert-fúvószenekarunk sikere Norvégiában

A nyár az üdülés utazások mellett a fesztiválok és rangos zenei találkozó időszeke is. Az egyik legrégebbi norvég kisváros — Henrik Ibsen szülővárosa — Skien ez év június 11—17-ig a fúvószenekarok világtalálkozójának színhelye volt. A világ különböző tájairól húsz nemzet képviselői, zeneszerzők, karmesterek, zeneműkiadók és együttesek gyűltek össze a festői környezetben fekvő kisvárosban, hogy egymás munkáját, műveit megismerjék, az előadásokon, vitákon pedig e zenei te-

rület jövőjét meghatározzák. A norvég, svéd, svájci, izlandi, francia, amerikai stb. együttesek mellett vállalatunk koncertzenekarát érte az a megtiszteltetés, hogy a világtalálkozóon a magyar fúvószenei életet képviselje. A fesztivál előtt az együttes háromnapos svéd turnén vett részt. A kétórás fúvószenekari koncert hangversenyen főleg magyar szerzők műveit mutatták be. Bartók, Kodály, Liszt és Erkel zenéje nem először aratott sikert hangversenyteremben, a várt hatást most is megtették.

A mai magyar zeneszerzők közül Balázs Árpád és Lendvai Kamilló a zenekarral együtt utazott és mutatkozott be a fesztiválon. Bogár István: Székely legényes és Gulyás László: Széki muzsikája pedig vastapsra készítette a közönséget. A fesztivál szignálja szintén magyar zeneszerző, Hidas Frigyes műve volt.

Változatos, színes és jó előadásban ismertette az együttes határainkon túl a magyar zene, a magyar kultúra nemzeti sikerünk büszkeségére is jogot adó értékeit. Dr. Roisz A-né

Vasútépítő géplánc a bányában

Egyedülálló az országban

Jónéhány pályaválasztás előtt álló fiatal megkérdeztem már, hogy milyen szakmát választ. Sorolták a foglalkozásokat a biológustól a védőnőig, az ácsától a zöldségtermesztőig, olyannal azonban nem találkoztam, aki vasútépítőnek szeretett volna állni. Nem is csoda, hiszen a néhány éve megjelent „Ifjú-sági kislexikon”, mely több száz szakmát felsorol — is tárgyilagosan megállapítja az egyre növekvő gépesítés mellett a „krampácsolás még jelentős részben fennmaradt.” Szóval még a Balaton partján sem leányálmom vasutat építeni. Hát még bányában!

A Szolgáltató üzem föld alatti szállítási üzemegységénél több éves munkával olyan gépláncot fejlesztettek ki, amely egyedülálló az országban. A nehéz fizikai munkát a minimálisra csökkenti és a teljesítményeket jelentősen fokozza az a három berendezés, amely a vasútépítők munkáját segíti.

A tükör készíttéstől (a tükör az az árok, amibe a sínpár kerül) a kavicsalá- verésig szinte mindent gépesítettek. És ezek a berendezések nemcsak új vasút építésére vagy az ideiglenes pálya véglegesítésére szolgálnak, hanem a karbantartási munkák elvégzésére is alkalmasak.

— Évek óta foglalkoztatt bennünket a gondolat, hogyan lehetne a vasútépítést bányabeli viszonyok között gépesíteni — mondja Imre István, az üzemegység vezetője.

— *Hogyan láttak munkához?*

— Szakirodalmat nem találtunk s hazai tapasztalatok sem voltak még. Az energia kérdésével kezdtük. Sűrített levegő és elektromos áram állt rendelkezésre. Erre építettünk, hisz mindkét energiaforrás adott a vágatokban.

— Három évvel ezelőtt kezdtünk a géplánc kifejlesztéséhez — veszi át a szót Oletics Károly. — Először a forgódarús vágánytisztító készült el. Ennek egy LT-2-es vitla a meghajtója és sokféle művelet elvégzésére alkalmas. A sárszedéstől a tükör készítésig, a kavics elterítésétől a csorgatásig, vagy a talajlazításig. Ez a gép felszerelhető felsővezetékes és akkumulátoros mozdonyra egyaránt.

— *Ugy hallottam, a vágánytisztító 30 ember munkáját végzi el egy műszak alatt. Igaz ez?*

— A vágánytisztítás a legnehezebb munkák egyike — magyarázza az üzemegység vezetője. — Az anyagot először csákánnyal vagy fejtőkalapáccsal fel kell lazítani, majd csillékbe lapátolják át. Egy dolgozó műszakonként 30—33 métert tud megtisztítani. A gép 800—1000 méteres teljesítménnyel dolgozik

— *És mit tud a másik két berendezés?*

— Az újítók a mozdony-szintre invitálnak. Most itt pihen a vágányfektető és a kavicsaláverő, de rövidesen már a bányában alkalmazhatunk velük.

A vágányfektető és rakatépítő gép súlyos sínket képes pontosan a helyére emelni. Nehéz fizikai munkától mentesíti az embereket.

Elmondják, hogy egy 8 méteres sínoszlop több mint két és fél mázsa. A rakatokról nem is beszélve. Egy-egy rakat olyan súlyú, hogy a speciális szállítókoszról emberi erővel csak lelékni lehet, leemelni képtelenség. Ilyenkor az gyakran deformálódik. Ez a berendezés viszont könnyedén emeli le és teszi a helyére a rakatokat. Másik gémmel rotor és kanál felszerelésével a talpfák cseréjénél is alkalmazhatják.

A géplánc harmadik tagja a kavicsaláverő. Ez a berendezés amolyan „rabvallató” munka elvégzésére képes. A kavicsot azért kell a talpfák alá verni, hogy a talaj, illetve a vasút a hatalmas súlyok alatt meg ne süllyedjen.

— Ez egy borzasztó nehéz munka — mondja Imre István. — Hatkilós krampáccsal kellett a kavicsot eddig aláverni. Egy ember műszakonként körülbelül húsz talpfát tudott haladni. A gépnek húsz talpfához körülbelül húsz percre van szüksége.

Mindhárom berendezést az üzemegység műhelyében gyártották. Néhány éve Gábor István, Oletics Károly, Máté József és Imre István — az újítók — még csak azon töprengtek, hogyan tehetnék könnyebbé a vasútépítők munkáját. Hogy ez sikerült, az nem kétséges. S közben az el-sőtől az utolsó munkafázisig gépesítették a bányabeli vasútépítést.

Nógrádi Gábor

Az 1983. évi terv részeként A 4/13-as vakakna műszaki átadása

Izonyú erővel telepedik a dobhártyánkra a IV-es légakna szellőztetőgépének a dübörgése. De csak néhány percig kell szenvedni tőle, mert indulunk a kassal a 4. szintre. A szivótoroknál megpróbál kiszippantani a kassal együtt az aknából a nagyerejű szellőztetőgép bennünket, de a vezetőkötelek csak kis kitérőt engednek. Aztán távolodunk a zajtól a mélység felé haladva, s lassan halljuk egymás hangját is!

A 4. szintű aknarakodó csendes. Innen indulunk — oda-vissza utban — háromkilométeres — gyalogtúrára Florián István körlevezetővel. Cél a 4/13-as vakakna. A Bányászati Aknamelyítő Vállalat Mecseki korzetének Ady Endre szocialista brigádjá dolgozik ott Fata Lajos vezetővel. A hosszú gyalogtúrán halgatom a körlevezető tájékoztatóját.

A 4/13-as vakakna mélyítéséhez mar 1978-ban felvonultak, és egy-két kis kitérővel az elkövetkező napokban készülnek az akna műszaki átadására. A mélyítés során nyolc szint rendezőjének kitérőjét, majd szerelését is elkészítették. Közben megdöntötték a vakakna-mélyítés rekordját, a havi 35 méter mélyítéssel. Az akna vezérlécezése és minden köztes rakodó vasszerkezetének beépítése és szerelése a beruházó Mecseki Ércbányászati Vállalat tervei alapján már kész. Jelenleg a kábelozás munkáját végzik. Ez már az aknamelyítés nem túl látványos munkája közé tartozik, de ezt is el kell készíteni. Itt már kevésbé születnek rekordok, hisz Fata Lajos brigádjának az aknamelyítőknek a keze nehezebb gépekhez szokott a mélyítés során, mint a szerelő- kulcs.

Gyalogtúránk utolsó szakaszán három — négyszáz méter hosszban a mélyítés során ideiglenesen használt és már visszabontott szerelvények — légszűrő, víz és levegőcső — foglalják el a vágatoldal jó részét.

A vakakna 4. szintű rendezőjén beépített ideiglenes műhely jelzi, hogy megérkezünk. Szabó Pál iparos csoportvezető és Marczy János iparos se-

rénykedik itt. Márfi Lászlónak, az aknáznak csak a hangját halljuk egyelőre. A gépház szellőztetőgépének zaját próbálja túlkiabálni a telefonba. Sűrűs intézkedni valójára akadt.

A telefonbeszélgetés végzetével a körlevezetővel és az aknásszal együtt mászunk a bődönbe. Mielőtt a 4. szint talpa alá érünk, a légszűrőnél, mint egy szócsoyón, vagy csőpóstan végigszalad a hír: itt az új-ságíró, indulnak. Azt hiszem a körlevezető indulása volt fontos, e rendhagyó jelzésben.

Mint a végtelenben egymásba futó vasúti sínek, olyanok a bődönből a nagyfeszültségű kábelok a kőrszelvényű aknában.

Kukai András

Újítások

A vállalat június elejéig a következő újításokat fogadta el hasznosításra:

II. sz. bányauzem: Csőleágazás karimák közti gyűrűvel. Az újító neve: Teszlák László (17 000 forint). Elektromos idomérő fedővédelem lekapcsolás ellenőrzésére. Az újító neve: Bánvölgyi Ferenc (B).

III. sz. bányauzem: Deutz motorbak felerősítés csap-szeggel. Az újító neve: Szabó Zoltán (59 400 forint). Hidraulikus Zoltán és Nagy Dező csillebuktató. Az újító neve: Sors Zoltán, Sors Kázmér és Lészik Gyula (B).

IV. sz. bányauzem: Készülék laftaerő méréséhez. Az újító neve: Hochsomer Miklós (B). Háromgörgős idomhajlító sűrített levegő meghajtással. Az újító neve: Hochsomer Miklós, Hágén György, Tóth Károly és Ható László (72 200 forint). Prés-szerszám TP csúszólap gyártáshoz. Az újító neve: Tóth Károly (55 000 forint). Szalag-fékes próbapad légmotorhoz. Az újító neve: Hochsomer Miklós (26 000 forint). Eredősítő üzem: Csapágy-le-

húzó. Az újító neve: Barna András és Orosz Péter (40 000 forint).

Kísérleti-kutatási és automat. üzem. Ercminta feldolgozás. Az újító neve: Köves Gyula (B).

Kutató-mélytúró üzem: Csőszigetelés hungarocellel. Az újító neve: Zsigmond B. László (23 500 forint). Mentőszerszám hidraulikus zárás-sal. Az újító neve: Ferka Sándor, Zsigmond B. László és Darázs János (116 000 forint). Sínrendszer a fűrőberendezés mozgatásához. Az újító neve: Darázs János, Ferka Sándor és Zsigmond B. László (27 000 forint). Karot-tás kábelfej csatlakozó egy-ségesítése. Az újító neve: Henézli Ferenc (19 600 forint).

A zárójelben levő számok azt a többlet nyereséget jelölik, amit a vállalat az újítások alkalmazásával éves szinten ér el.

(B) = Baleset veszélyt, az egészségre káros tényezőket csökkentő, vagy a munkahelyi körülmények javítását szolgáló újítás. Hasznossága pénzben nem fejezhető ki.

Közlekedés és szállítás közben a IV. sz. üzemben

Tanulságos balesetek

1983. I. félévében az összes 3 napon túl gyógyuló üzemi balesetek közel felét a járással és szállítással kapcsolatosan szenvedték el a dolgozók. A kiesett napok száma is hasonlóképpen alakult.

Lássunk ezekből egy-két kirívó példát: F. L.: Szintes vágatban közlekedett, sínre lépett és elesett, jobb csuklóját eltörte. Kiesett napok száma: 32.

A sérült megszegte a MÉV Szabályzat 2. fejezet 2.2 bekezdés 3. pontját, mely kimondja: „A bányában csak az arra kijelölt úton, járóosztályon szabad közlekedni. A vasúti sínen, vagy labilis tárgyakon járni nem szabad.”

Hasonló baleset öt volt az üzemben.

L. L.: Egy tele kavicsos csillét tolattak felsővezetékes mozdonyal. A nevezett dolgozó a csillét ült, miközben az áramszedő farúdjá eltörött, a visszavágódó rugó arculütötte. Kiesett napok száma: 15.

A mozdonyvezető és a sérült megszegte a Szolgáltató Utasítás Bányamozdony szállításhoz 6. fejezet (1.) bekezdésben előírtakat, mely kimondja: „Tolatas közben a tolatást irányító személynek (kiszolgáló személy) tilos a mozdonyon vagy szerelvé-

nyen tarózkodni. A kiszolgáló személynek a szerelvény előtt a járóosztályban kell haladnia. A mozdonyvezető részére a szükséges hang- és fényjelzést megadni, továbbá a közelben tartózkodókat a szerelvény közeledtére figyelmeztetni.

Az említett balesetek könnyen tragikusak is lehettek volna. A sort ezen kívül is lehetne folytatni, amelyek mind arra intenek, hogy a munkavédelmi szabályok betartásával a balesetek nagyrésze elkerülhető. Ormándy Géza

Közös gondolkodás — közös cselekvés

(Folytatás az 1. oldalról)

Viszont az is nyilvánvaló volt, ismervé akkor a második negyedévben termelésbe vonandó munkahelyek előkészítettségét, hogy a féléves tervet teljesíteni tudjuk.

— A féléves mérleget megvonva elképzeléseink igazolódtak, az elvárásokat teljesíteni tudjuk.

— *Annak idején ön úgy nyilatkozott, hogy bizik az embereiben. Most túl a féléven azt kérdezném, hite mennyiben teljesült, és azt, hogy miként tovább?*

— Öszintén mondom az emberekbe vetett bizalmam és hitem teljesült. Több szempontból is, mert az itt dolgozók közös problémák megoldásában maximálisan részt vettek. Egyrészt megértették, hogy feladataink teljesítéséhez a létszámhiány pótlása elengedhetetlen.

— *Ezt, hogy kell érteni?*

— Megértették, hogy az újakat meg kell tartani, be kell tanítani. Ennek egyrészt leírtuk prémiumszabályzatunkban az anyagi támogatását, azaz honoráltuk őket az új dolgozók betanításáért. Ehhez kapcsolódott még, hogy a második negyedévben az új dolgozók megtartásáért, a teljesítmények növeléséért külön munkaversenyt is meghirdettünk. Kiegészítésképpen az üzemi KISZ-bizottság ugyancsak termelési hónapot hirdetett meg. Így a második negyedévben olyan termelési eredmények születtek, amelyek nagymértékben hozzájárultak a féléves terv teljesítéséhez.

— *Hogyan tovább? Az is nyilvánvaló a műszaki vezetés számára, hogy július—augusztus hónapokban jelentős műszakszámhiány miatt ismételt elmaradással kell számolni. A szabadságolásokra gondolkod. Feladatunk az, hogy ez az elmaradás minél kevesebb legyen s az év utolsó negyedévében egyenletes, kevésbé feszített termeléssel tudjuk megoldani éves tervünket.*

— *Mindezen túl mi kellett még a teljesítéshez, a megértő jó munkához?*

— Igen fontosnak tar-

tom a helyes szakmányok kiadását és ezek teljesítéséről a csapatok hetenkénti tájékoztatását. Ezt azért is tartom korrektnek, mert a csapatok menet közben is reálisan látják elvégzett munkájukat s így nem a hónap végén reklamálnak.

— Korábban probléma volt az elszegényedés nagysága. A vállalatvezetés intézkedésére műszaki vezetőinknek egyrészt a prémium rendszeren, másrészt a dolgozók személyes meggyőzésén keresztül sikerült az elszegényedést a második negyedévben csökkentenie. Ez is hozzájárult ahhoz, hogy ugyanannyi energiával, kevesebb közetet kell megmozgatni. Ebben a félévben dolgozóink szemlélet változása is nagymértékben segítette közös munkánkat, feladataink teljesítését. Ezzel a kollektív összetartó erővel reméljük, éves feladatainkat maradéktalanul teljesíteni — mondotta bizakodóan az üzemvezető.

Veress Tamás

Több mint 200-an jelentkeztek

„Mindenki másképp csinálja” — kezdetben...

Csöndör László felvétele

Aerobik-láz a Ságvárban

Könnyű dolga van a karcsúságot és hajlékonyságot ígérő aerobiknak. Ez a zenes, táncos torna ugyanis felcsilllantja a fiatalodás reményét. Ezen túl ráébreszti az embereket az elhanyagolt testük „karbantartására”. Talán ezért is van túljelentkezés a július 4-én indult és világhívtá vált, pergő ritmusú aerobikra, amely lábba tartja a gyengébb nemet. Még akkor is és ez nem titok, hogy az új szenvedély anyagi áldozatot is követel, de ki sajnálja rá a 600—300—200 forintos tandíját. Több mint 200-an jelentkeztek és négy turnusban hajla-

doznak a lányok-asszonyok az esti órákban a Ságvárban, még olyanok is, akiket a tévé torna sem tudott mozgásra készíteni. Mi több, a pécsieken kívül, Siklósról, Mohácsról, Szigetvárról, sőt még Szekszárdról is érkeztek résztvevők.

Meg kell hagyni, kitartás és akarat van a résztvevőkben! Nem könnyű a 30—40 percet megállás nélkül végig csinálni, mert a Jane Fonda-gyakorlatok

igen erősek még akkor is, ha „hígítva” van magyar módra. Aki nem hiszi, iratkozzon be! Természetesen, mint minden sportnak, ennek is csak úgy van értelme és hatása ha életünkbe, rendszeressé és folyamatosá válik. S ami még előny, a megtanult gyakorlatokat otthon is csinálhatjuk és épp úgy ehetünk diétás salátákat, ihatunk rostos gyümölcslejt, mint a Ságvárban az aerobik végén.

Kovács Miklós

Ülést tartott az MHSZ városi vezetősége

Ülést tartott a városi MHSZ vezetősége, amelyen meghallgatták Maros Tibor városi titkár beszámolóját, és a II. félévi munkaterv programját. Egységes állásfoglalás hangzott el arról, hogy javítani kell a sorköteles fiatalok elméleti és gyakorlati felkészítését és erősíteni kell az MHSZ propaganda munkáját a jövőben.

Próbálj meg lazítani... akik csinálják, a kutató-mélyfűrók a munkahelyi testnevelés keretében, ahol újra fellendülőben a délelőtti torna.

Egyed Imre felvétele

Sportmozaik

Szolgáltató üzem: az üzemi sportbizottság a közelmúltban nagyszabású sportnapot rendezett a Kutató-mélyfűró üzemen. A két szomszédvár csapatai lövészetben, sakkban, asztaliteniszben és labdarúgásban mérték össze erejüket. A házigazdák alapos revansot vettek pár évvel ezelőtti vereségért, győztesként kerültek ki labdarúgásban, lövészetben, sakkban, míg a vendégek asztalitenisz sikerükben vigasztalódhattak...

II. üzem: az üzem labdarúgó-csapata július elején a PMSC képviselőiben Ajkán szerepelt egy kétnapos országos Bányász Kupa döntőn. A bakonyi csapat a két kutatóval Vojtekkal és Darázssal kiegészülve imponáló sikert ért el. Veretlenül végeztek az első helyen, miután a döntőben 1-0-ra győztek a rendező Ajkai csapat ellen.

ácserogtunk a sötét aknáknál, valaki megjegyezte: „Legalább a csapatok nem sínylik meg. Ilyenkorra már a legtöbb túl van a szkréperelésen”.

Pár perc múlva aztán felgyúltak a fények. A kas felépített bennünket a társzintre. Amikor kiértünk a népesekhez, nem akartam hinni a szememnek. A tőróban a csillék majdhogya a főtég „türemlették” mintha egymásra hajgáltak volna őket. Ha egyszer egy üzlet beindul!

A helyzet teljesen reménytelennek látszott. Még a vascora is kihűl mire innen hazajutok — gondoltam.

A szállítók már serénykedtek. Néhány ember két mozdonyal percek alatt eltávolította a csillehegyet. Már csak a kiszóródott anyagot kellett eltávolítani a sínekrol és megindulhatott a forgalom.

Az eset jónéhány hónappal ezelőtt történt. S hogy miért most jutott eszembe? Néhány napja egy nagy reggeli zivatar után Bakonyán is áramszünet volt. Nyilván sokak bosszankodtak miatta, főleg akik teljesítményberben dolgoznak. Szerencsére a hibát itt is rövid idő alatt elhárították.

Üzemzavar még a legmegbízhatóbb, legkorszerűbb berendezéseknél is előfordul. Ezzel számolni kell. De hogy csak rövid ideig tartanak, hogy minél kisebb termelés kiesést okozzanak, azért éppen azok az emberek teszik a legtöbbet akiket bosszúsán szidunk hogy: „Mit szutyognak már annyit!”.

Nógrádi Gábor

REJTVÉNY

Rejtvényünk vízsz. 1. folytatva függ. 14. és vízsz. 41. sorában Pascal egyik aforizmáját közöljük. Megfejtésül az aforizmat kérjük beküldeni a szerkesztőség címére 1983. augusztus 10-ig. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

1	A	2	3	4	5	E	6	7	8	9	10	11	D	12	13	B
14							15							16		
17					18		19					20			21	
22				23		24		25	26		27					A
28			29				30		31	32						
U		34				35		36		37				38		
39	40		41		42				43				A		44	
45	46		47					48					49	50		
51			52		53		54			55		56		57		
58			59	60				61				62		63		
64				65			66					67				R
68			69			70		71		72					73	
U		74				75	76		77					78		
79	80				81		82	83					84			
85	86		87			88			89			90				
D					N							A			91	CY

Vízszintes: 14. Közjogi méltóság volt. 15. Ismeretlen. 16. Becézett női név. 17. Férfinév. 19. Erbium. 21. Azonos mássalhangzók. 22. Motor része. 23. ... loco, ezen a helyen. 25. Allóvíz. 27. Lócsemege. 28. T. S. 29. Ritka férfinév. 31. Testrésze. 33. Lantán. 34. Kacat. 35. Nem mozdul. 37. Igeköző. 38. Be kell kötözni. 39. Római ötszázötven. 44. Kutya. 45. Tagadószó. 47. Régi. 48. Össze-vissza ont! 49. Verne kapitánya. 51. Zörög ha fújja a szél. 53. Szítsa páros betűi. 55. Patak közepe! 57. Főzelek féle. 58. Kicsinyítő. 59. Felbomlott. 63. Igeköző. 64. Rén betűi. 65. Lítium. 66. Hosszmérték rövidítés. 68. Spion. 67. Közterület. 68. Fordított kettős betű. 69. Marosmenti város. 71. Fejfedő. 73. Azonos hangzók. 74. Szüretkor használják. 75. L. H. 77. Számos. 78. Kötelékeiből bont. 79. Japán táblajáték. 82. Rangjelző. 84. Visszahozd. 85. Mint vízsz. 78. 87. Bűnügyi történetek. 90. Város Baranyában. 91. T. Gy.

Függőleges: 2. Határidő jelzője. 3. Női név. 4. Homok. 5. B. R. G. 6. Sir. 7. Férfinév. 8. Hátzáró. 9. Magnézium. 10. Ige betűi. 11. Névtelen adakozó. 12. Kutya. 13. Fele-

ség. 18. Panasz szava. 20. Azonosok. 23. Kézimunkázó. 24. Szerellemre ingerlő. 26. Indultató. 27. Ruhartozék. 29. Ruhát tisztít. 30. Alábbi helyre. 32. Teremtő. 33. Levesz. 36. Hangtalanul lejut. 40. Lekileg megtört. 42. Bomlik. 43. Érdektelen. 46. Jelenleg. 50. e. e. e. 52. R. F. 54. Kas betűi. 56. Roham. 60. Árusít. 61. Visszakéz! 62. Szakít. 69. Olajos növény. 70. Melléképület. 72. Oroz. 73. Tűzet szav. 76. ...! bekaplak. 78. Kevert izom. 80. Folyó Romániában. 81. Vércsatornája. 83. Becézett női név. 84. Csendes folyó! 86. Igen-oroszul! 87. Hosszmérték rövidítés. 88. I. G. 89. Kripton. 99. K. D.

Juhász Károly

Lapunk július 1-1 számában megjelent keresztrejtvény helyes megfejtése:

Volt rég több foglalkozás, de kiszáradt a víz, a sás, s halász, vadász, madarász üres zsebben kotorász.

Könyvtalomban részületek: Dumeter Jánosné (Központ), Újhelyi István (7673 Kővágósölös-Ujtelep, 9. ép. fsz. 3.), Sallay Yvette (7633 Pécs, 39-es dandár u. 1/a).

Modell, egy modellezőről

Már a fiataloknál is általános problémaként jelentkezik az időhiány. Vajon a rossz időbeosztásnak vagy az elapozott tevékenységnek köszönhető-e ez a tünet?

A Kísérleti kutatási és automatizálási üzemi KISZ-fiatalsági előtti jó példával jár elől Szvacek Ferenc mérnök. Amikor felkerestem a munkahelyén, épp egy elemzőkészülék prototípusán dolgozott. Határozott, hozzázárt mozdulatokkal tette az apró alkatrészeket végső helyükre. A munka teljesen leköttötte figyelmét. Ennek a lelkiismeretes munkának az eredménye, hogy tavaly elnyerte a Kiváló dolgozó címet. Vitrinjében azonban más érmek is találhatók, hisz Szvacek Ferenc az MHSZ Ércbányász Modellező Klubjának a versenyzője, és nyolc éve a magyar modellező válogatott keret vitorlázója.

— Hogy tekintesz vissza arra az elmúlt 18 esztendőre, amit a sportban eltöltöttél?

— Semmiképpen sem nosztalgival, hisz a 18 év soknak tűnik, valójában pedig hamar eltelt. Ötödikes koromban

kezdtém modellezni. Társaim furcsa szemmel néztek rám, hisz a labball akkor is divatosabb sport volt. Én mégis ezt választottam. Szeretem a természetet, s izgalmas dolognak tartottam, hogy megismerhessem azokat a törvényeket, melyek ehhez a sporthoz nélkülözhetetlenek.

— Erre bizonyára szükséged volt, hisz a modellezés főként az ember és a természet versenye.

— Így igaz. Addig nem indíthatom utjára g.p.m-et, amíg a legoptimálisabb feltételeket nem találom meg a felszálláshoz. Ereznem kell a meleg levegőt, hisz a technika emeli fel a gépet, mely növeli a repülő teljesítményét.

— Sikeres szereplésed közül melyekre emlékszel vissza szívesen?

— Több hazai kupaversenyt nyertem. 1979-ben csapatunk Bécsben első helyezést ért el. Búszke vagyok, hogy kétszer voltam országos bajnok, s két éve egy nemzetközi versenyen második helyezést lettem. Itt említeném meg a feleségemet,

aki nélkül valószínűleg nem értem volna el ezeket az eredményeket.

— Igazi nagy gépen repültél már?

— Természetesen. Sőt fél évig voltam GOBE repülőn, melyet Rubik Ernő édesapja tervezett. Kipróbáltam a sárkányrepülést is.

— Ha marad még szabadidőd mivel töltöd szívesen?

— Van két gyermekem, akikkel természetesen foglalkozni kell. Ezen kívül szüleim kertjében szoktam még dolgozni, s egy kollégámmal egész évre szóló társadalmi munkát vállaltunk, ahol szintén helyt kell állnom.

— Te nem panaszkodhatsz az időbeosztásodra.

— Nem. Sokszor furcsán néznek kortársaimra, akik nem tudnak mit kezdeni az idejükkel.

— Mik a távlati terveid? Mit szeretnél még elérni?

— A mi sportágunkban arra is van példa, hogy 80 éves emberek is versenyeznek. Szeretném, ha idővel az ő nyomdokaira léphetnék.

Helsztáb Klára

MÉCSKEI Ércbányász

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJÉTEK!

A MÉCSKEI ÉRCBÁNYASZATI VÁLLALAT DOLGOZÓINAK LAPJA

XX. ÉVFOLYAM, 16. SZÁM

ÁRA: 1,80 FORINT

1983. AUGUSZTUS 15.

Alkotmányunk ünnepén

Szocializmust építő népünk alaptörvénye — a Magyar Népköztársaság Alkotmánya — harmincegy éves. Az ünnep örökségünk és eredményeink foglalata. Új honfoglalásunk törvényalkotói a történelem tiszteletével, történelmi felelősséggel, szándékos és tudatos elhatározással jelölték és tették alkotmányunk napjává augusztus huszadikát. Alkotmányunk harmincegy év előtti érvényre emelésének munkanapjából három évtized alatt ünneppé lett.

Alkotmányunk ünnepe egyként állít emléket a magyar államiság előtti zászlóhajtásnak és az új, a szocialista hatalom győzelemre vitelének, szüntelen továbbfejlesztésének. A megemlékezés politikai rangját, súlyát növeli, hogy alkotmányunk ünnepe egyúttal a munkáshatalom ünnepe is. Amikor 1949 augusztusában országgyűlésünk elfogadta a Magyar Népköztársaság alkotmányát, a magyar államiság évezredes története fordulóponthoz érkezett.

Az eltelt több mint három évtized országunk, népünk életében sikerekben gazdag, de gondoktól és nehézségektől sem mentes, küzdelmes időszak volt. Jóleső érzéssel szólhatunk arról, hogy hazánkban azóta leraktuk a szocializmus alapjait, és miként partunk XII. kongresszusa megállapíthatta: eredményesen dolgozunk nagy nemzeti programunk, a fejlett szocialista társadalom építésének valóra váltásán.

Alkotmányunk születésének harmincegyedik évfordulóján vívmányaink, eredményeink és feladataink eleve megfogalmazzák kötelességünket: Kádár János elvtárs szavaival szólva: „Ésszel és szívvel, szóval és tettel egyaránt kell szolgálni a hazát, tovább kell gyarapítanunk, erősíteniünk és felvirágoztatnunk a Magyar Népköztársaságot, amely számunkra mindenél drágább, mert népünk békéjét, szocialista jelenét és jövőjét biztosítja”.

Kolsovsky Rudolf

Az SZMT elnökségi ülése a IV-es üzemben

A védőruhától a buszközlekedésig

Július 20-án nagy volt a vendégjárás a IV. sz. bányauzemben. Itt tartotta elnökségi ülését a Szakszervezetek Megyei Tanácsa. A testület utoljára hét évvel ezelőtt járt vállalatunknál, akkor is hasonló céllal, mint a mostani. A vendégek vállalatunk dolgozóinak élet- és munkakörülményeivel ismerkedtek. E téma napirendi pont volt a délutáni ülésen, amit üzemplátogatás előzött meg.

A vendégek több csoportban bányabeli munkahelyekkel ismerkedtek — így volt olyan csoport, amely az Alimak bővítő padozathoz látogatott, volt amelyik a VI. szinten a gumikereskes önjáró technikát tekintette meg és olyan is, amely hagyományos fejtéseket látogatott meg.

A testületből néhányan az V. sz. bányauzem beruházási munkáit tekintették meg. E nagyszerű létesítmény, mely minden biztonnyal az ország egyik legkorszerűbb bányauzeme lesz, — s bár ma még az átadás távolinak tűnik — de ha az építők tartják a határidőt és ez év végére elkészülnek a szociális létesítményekkel, akkor valóban mérföldkő lesz ez az üzem a magyar bányászatban.

Az SZMT elnöksége a délutáni ülésen meghallgatta Mészáros Istvánnak, a vállalati szakszervezeti bizottság titkárnak beszámolóját, s olyan kérdésekkel foglalkozott, amelyek valóban hűsbavágóak. Ezek amolyan mindennapi gondok, kezdve a védőruhától az egészségügyi ellátáson keresztül a buszközle-

kedésig, de szó volt arról is, milyen a porvédelem, vagy hogy miképp törődünk a nyugdíjasokkal.

Az ülésen egyébként jelen volt Háter Gábor, a SZOT munkavédelmi osztályának a munkatársa is. Ő néhány jóhírrrel is szolgált. Például, hogy egyes iparágakban, mint a kohászat, a vegyipar és a bányászat rövidesen megoldják a védőruha problémát. Végre lesz hát megfelelő minőségű védőruha és nem is a távoli jövőben. Ugyancsak ő tájékoztatott arról, hogy rövidesen megkezdik hazánkban, a fültokok — licenz alapján való — gyártását.

Ugyancsak felmerült az üzemorvosi ellátás kérdése. Vállalatunk vezetése már régóta lépni szeretne ebben a kérdésben. Legálább a három bányauzemnek állandó üzemorvosra lenne szüksége. Olyanokra, akik egész nap az üzemekben rendelkeznek. Ehhez a MÉV státuszt is biztosítana, az egészségügyi szervek azonban — ki tudja miért — még ettől is elzárkóznak.

Pedig valamit tenni kell, mert ahogy Varga László üzemvezető is mondta: A bányászokra pszichésen is jól hatna az a tudat — ha valami baj éri őket — ott van az orvos, aki bármikor — ha kell — le is megy hozzájuk a bányába.

Az elnökség tagjainak egyöntetű véleménye az volt, hogy mindent meg kell tenni a vállalat szociálpolitikai terveinek teljesítéséért, dolgozóink élet- és munkakörülményeinek javításáért. **Nógrádi Gábor**

A legtöbb baleset okozója a figyelmetlenség és a technológiai előírások megszegése

Fegyelmezetten, a munka biztonságát előtérbe helyezve kell dolgoznunk

Vállalatunk fennállása óta évről évre csökkent az üzemi balesetek száma. Az 1960-as években 600—700, az 1970-es években 350—400, jelenleg pedig 250—300 három napon túl gyógyuló baleset következik be. Ezzel párhuzamosan csökkent a halálos, a csontvelős és a súlyos balesetek száma is. Természetesen azonban, hogy ezen a területen nem érvényesülhet a bázisszemlélet, hiszen a balesetek bekövetkezését, azok számának alakulását számtalan szubjektív és objektív tényező befolyásolja. Látványos javulásra ma már nem számíthatunk, de eredményeinket folyamatosan, következetes és igényes munkával megtarthatjuk.

1983 első felében 232 három napon túl gyógyuló sérüléssel járó baleset következett be vállalatunknál, míg az 1982-es év hasonló időszakában 183. Látványos a kis mértékű romlás, jóllehet ehhez hasonló ingadozások az elmúlt időszakban is előfordultak.

Vállalatunk területén a három napon túl gyógyuló balesetek mintegy kétharmada a föld alatt, egyharmada a külszínen következik be. Legtöbb esetben a figyelmetlenség, fegyelmezetlenség és a technológiai előírások be nem tartása okozza a sérüléseket. A statisztikai adatok több évre visszamenően azt mutatják, hogy legtöbb baleset tárgyak eldőléséből, leeséséből és a kézi szerszámok helytelen használatából ered. Ezeknek a baleseteknek a száma a munkavégzés jobb szervezésével, nagyobb figyelemösszpontosítással és fegyellemmel, a munkahelyi rend és tisztaság megteremtésével csökkenthető.

Sajnos a bekövetkezett balesetek egyre nagyobb hányadát teszik ki azok, amelyek nem közvetlenül a munkavégzéssel kapcsolatosak. A 2/1980 KSH számú, illetve a 6/1980 OBF

számu rendeletek ugyanis kimondják, hogy statisztikai célból be kell jelenteni és nyilvántartásba kell venni azt a három napon túl gyógyuló balesetet is, amely a vállalat dolgozóját:

- munkába menet, illetőleg munkából jövet;
- hazai, illetve külföldi kiküldetés során a munkaviszonyból vagy jogviszonyból fakadó kötelezettsége teljesítése alkalmával, azzal okozati összefüggésben;
- saját járművének hivatalos célból való alkalmazása közben;
- szervezett társadalmi munkában való részvétel közben;
- a gazdálkodó szervezet telephelyén vagy járművén;
- egyes társadalombiztosítási eljárás igénybevétele során;
- szervezett étkeztetés során és
- munkásszálláson — ha az a vállalatnak felróható munkavédelmi hiányosságok következménye — érte.

Igy 1981-ben 40, 1982-ben 51, 1983 első felében 43 úti balesetet jelentettek. Elgondolkoztató, hogy évről évre a változatlan vagy javuló utazási körülmények ellenére miért nő a fenti arányban a munkába menet, illetve a munkából jövet bekövetkezett balesetek száma. Vizsgálatainkból kitűnik, hogy az említett két rendelet — melynek egyébként humánus tartalma nyilvánvaló — visszaélésre is okot adhat. Konkrét esetekben kiderítettük, hogy éppen a rendeletek humánus voltát kihasználva egyes dolgozók munkaszüneti napokon a háztartásban, vagy egyéb munkavégzés során keletkezett sérüléseiket igyekeznek „úti balesetként” bejelenteni. A közösség érdeke azt kívánja, hogy az ilyen esetek megszűnjenek, ennek érdekében akár a fenti

(Folytatás a 2. oldalon)

Leszállás előtt az SZMT tagjai

Csöndör László felvétele

A biztonságos munkavégzés segítői

Munkavédelmi ór: a termelési tanácskozáson megválasztott, az üzemi szakszervezeti bizottságok irányításával és támogatásával dolgozó társadalmi munkás. (Mecseki Ércbányászati Vállalat Munkavédelmi Szabályzat 2. 3. 1. 1. pont.)

A mozgalom tagjai társadalmi munkában tevékenykedő dolgozók, akik vállalják, hogy az egyes munkahelyeken „ket tűz” között — munkatársai és ionókeik között — a munkavédelmi tevékenység társadalmi bázisát alkossák. Feladataikat mindig a konkrét napi problémákhoz kapcsolódva látják el: ügyeinek a munkavédelmi szabályok betartására és betartatására, a védőeszközök és védőfelszerelések

használatára. Fontos feladatuk, hogy felhívják a figyelmet a hiányosságokra, javaslatot tegyenek ezek megszüntetésére, a biztonságos- és egészséges munkakörülmények megteremtésére. Ebből a felsorolásból is látható, hogy nem éppen a leghálásabb feladattal bízunk meg őket, s természetesen munkájukat támogatnunk kell.

Nézzük meg, hogy hogyan is valósul meg ez a Kísérleti kutatási és automatizálási üzemben.

Wortmann András, az üzb társadalmi munkavédelmi felügyelője: — Munkám során nagyon sok segítséget kapok a munkavédelmi öröktől, hiszen ők állandóan ott vannak a „munka sűrűjében” közelről látják a problémákat és a megoldás lehetőségét is. Munkájuk megkönnyítésére rendszeres továbbképzésben részesítjük őket, problémáikkal bátran fordulhatnak hozzánk. Nagyon hasznosnak tartom az „Örnapló”-t, az ide bejegyzett hiányosság nem sikkad el, az illetékes vezetőnek intézkednie kell. Összességében hasznosnak ítélem munkavédelmi óreink tevékenységét, aktivitását.

Müller Károly üzb-titkár: — Az üzemi szakszervezeti bizottság nagyon fontos munkának tartja munkavédelmi óreink tevékenységét. Az ő segítségével tudjuk igazán széles, társadalmi alapokra helyezni munkavédelmi tevékenységünket. Természetesen maximális védeltséget élveznek, erkölcsi- és anyagi megbecsülésük sem marad el. Egy-egy jutalom, kiváló dolgozó, stb. javaslatnál messzemenően figyelembe vesszük munká-

jukat, ezzel — ha szerény keretek között is — kifejezésre juttatva elismerésünket.

Jelen sorok írója, mint az üzem biztonsági megbízottja, nap mint nap érzem munkájuk hatását. Véleményem szerint legtöbbet azzal tudnak segíteni, hogy közvetlen közelről látják a problémákat, és részt vesznek olyat is, ami fölött mi a szemlék során esetleg elsiklunk. Munkájukhoz minden segítséget megkapnak, mondhatom azt, hogy vezetőik sem „macerálásnak” veszik észrevételeiket, hanem a segítő szándékot látják.

Nagy Géza

Felvételnk a nagycsaládos dolgozóink gyermekeinek üdültetésén készült Balatonmária-fürdőn. A 78 gyermek kellemes, kététheti nyaralását vállalatunk nődolgozó: Ellingsfeldné Cserkúti Katalin, Magó Sándorné, Varga Margit és Gyarmati Józsefné, az egészségügyi szolgálat dolgozója tették emlékezetessé.

Az aktív nyugdíjas: Lábán János

— Olyan, mintha tegnapelőtt történt volna, s a délutáni beszélgetés során derült ki, hogy már három és fél éve a nyugdíjasok gondatlan életét éli Lábán János.

— Egyetlen, nagy kérdésre adandó válaszban szinte meg sem fogalmazhat, hogy hogyan él a nyugdíjas üzembet. Ezért inkább beszélgetünk. Mindig is szerettem beszélgetni Lábán Jánossal, mert az egyszerű oldaláról közelítette meg a problémákat, s úgy is próbálta a megoldás lehetőségét is. Munkájuk megkönnyítésére rendszeres továbbképzésben részesítjük őket, problémáikkal bátran fordulhatnak hozzánk. Nagyon hasznosnak tartom az „Örnapló”-t, az ide bejegyzett hiányosság nem sikkad el, az illetékes vezetőnek intézkednie kell. Összességében hasznosnak ítélem munkavédelmi óreink tevékenységét, aktivitását.

— És most — nyugdíjasan — hogyan él a mindig aktív, energikus ember olyan közeg nélkül, mint egy üzem, ahol mindig történik valami, és mindig valamiben dönteni kell?

— A hosszú évek alatt felhalmozódott és olvasatlanul hagyott szépirodalmi könyveket olvasgatom a mindennapi „imakönyvként” forgatott műszaki-gazdasági szakkönyvek, folyóiratok helyett. Évtizedek során felgyülemlett óriási elmaradást pótolta be az elmúlt három és fél év során, úgy, hogy időközben szükség volt újabb kötetek vásárlására is. Most is olvasás közben zavartam meg. Kedvencei az útleírások, és a mai életünk problémáit feszegető kortárs írók művei. Bányász vonatkozású szakkönyv kerül a kezébe. Inkább a kőműves szakmával foglalkozó könyveket forgatta és forgatja. Most arra van szüksége. Ahogy mondja, eredeti szakmája révén — a haveroknak — szívesen segít építeni pincét, prészázat, hétvégi házat. Persze ez is már csak olyan nyugdíjas sebességgel — nem teljesítményben — készül, hisz a bánya nála is, mint mindannyiunknál, akik ennyi időt töltünk a szolgálatában, otthagya a névjegyet.

Mint üzemvezető nyugdíjas került. De mint pártmunkás nem szakadt el a vállalattól. A vállalati pártbizottság gazdaságpolitikai bizottságának a tagja, és a mindennapi problémákat ismeri ma is. Itt „élesben”

dönteni nem kell, de egy téma elemzésében ott van a volt gazdasági vezető és kommunista véleménye.

A jelen idő izgató kérdéseivel kezdtük a beszélgetésünket. Ennek kapcsán elkerülhetetlenül nagy utat járunk be Lábán János életéből. Szinte csak egy fejezettel — de több állomással — jellemezhető 1946-tól az az életút, melyet a bányászatnak szentelt. Ebből az ércbányászati években, energiában, harcban sokkal többet emésztett fel belőle, mint a szénbányászat. Igaz, vállalatunk bölcsőjétől ő is a történelmünk íróihoz, nagyon sokszor formálóihoz tartozott. Az ajtónyílás szegletére szegezett szemmel, szemében a múltidézés befelé forduló fényével idézi a „hős kor” harcait, a termelési feltételek megteremtésének gondjait, s mindazt, ami a tizenöt évig tartó üzemvezetői munka mindennapos gondjának része volt.

Mint üzemvezetőt farradhatatlannak ismertem, hisz „mindenütt ott volt”, s mindent maga ellenőrzött, ha úgy hozta a szükség. Ezért lepott meg a beszélgetés során az az őszinte véleménye, hogy nagy szüksége volt a nyugdíjaztatására, mert az utolsó csepp energiájáig elhasználódott benne mindaz, ami nélkülözhetetlen a továbblépéshez.

Kár, hogy egy rövid újságcikk kapcsán nem lehet a beszélgetésünk minden gondolatát leírni.

Búcsúzóul sikeres félelvi tervteljesítést kívánt az üzemünknek. Úgy érzem, titokban még mindig velünk érez. Köszönjük.

Szovjet turistacsoport üzemlátogatáson

A közelmúltban látogatást tett a Kísérleti kutatási és automatizálási üzemből egy Tallinból érkezett turistacsoport. Az ész vendégeknél — zömükben pedagógusok — bemutatott nukleáris műszerrel és a technológiai üzemegységben előállított nagytisztaságú ritka földfém kollekciót.

Az üzem szerepét, fel-

Fegyelmezetten, a munka biztonságát előtérbe helyezve kell dolgoznunk

(Folytatás az 1. oldalról) gyelmi felelősségrevonást is alkalmazni kell.

Vállalatunknál egyre több korszerű gép- és berendezés kerül alkalmazásra, amelyek egyrészt csökkentik a nehéz fizikai munkát, másrészt újabb és újabb veszélyforrásokat jelentenek. Természetes, hogy a technika fejlődésével párhuzamosan lépést kell tartani az embernek is, vagyis minden téren jól képzett szakemberekre van szükség. Ezért a szakmai képzés, a munkavédelmi oktatás és propaganda terén nagy feladat hárul úgy a fizikai mint a műszaki dolgozókra egyaránt.

Minden dolgozó kötelessége, hogy fegyelmezt munkával, a technológiai- és egészségvédelmi előírások maradéktalan betartásával óvja saját, illetve munkatársai testi épségét, egészségét.

Egész kollektívánk mély megrendüléssel értesült a magyar bányászat elmúlt időszakában bekövetkezett szomorú eseményeiről. A Mecseki Szénbányák Béta-bányaüzemében, az orosz-lányi márkushegyi bányában, a Nógrádi Szénbányák Kányási üzemében és a Dorogi Szénbányák Ebszőny bányáüzemében bekövetkezett tragikus események arra intenek bennünket, hogy a természet veszélyeivel lankadatlanul meg kell vívunk minden napos harcunkat. Fegyelmezt, a munka biztonságát előtérbe helyezve kell dolgoznunk, hogy többé ne kelljen kegyetlennel adózunk bányásztaink emlékének.

Varga Mihály

Beszélgessünk

— Sokan nem tudják, hogy a vállalatnál ifjúsági bizottság működik, s azt sem, hogy mi a feladata. De miért nem tudják?

— Mert nem sokat beszélünk róla.

— Ez lehet, de a bizottság akkor is létezik és végzi munkáját, a vezérigazgató mellett működő, az ifjúsággal kapcsolatos tanácsadó és javaslattevő testületként. Elnöke Bimbó József szociális igazgató, a titkár én vagyok — mondja Komlósi Imre, a vállalat versenyfelelőse. — A bizottság tagjai a vállalat személyzeti és munkaügyi osztályvezetői, a párt- és társadalmi szervezetek képviselői, valamint minden üzem ifjúsági felelőse.

— Az ifjúsági bizottság tulajdonképpen érdekvédelmi szervezet?

— Igen, minden terület, amely az ifjúságot érinti, ide tartozik: lakáshelyzet, szakmai képzés, a sajátos ifjúsági mozgalmak, a pályakezdők figyelemmel kísérése, egészen az úttörőmozgalom segítségéig.

— A bizottság ellenőrző feladatot lát el vagy érdemben is tud cselekedni?

— Ellenőrzi is az üzemek és a vállalat ifjúságpolitikai tevékenységét, de kötelessége is, hogy a felismerett problémákat közvetítse a vállalat vezetésé elé.

— Tevékenységük spontán jött, vagy munkatervvel dolgoznak?

— Persze az utóbbi szert. Munkánkat meghatározza a két ifjúsági parlament közötti időszakra készített intézkedési terv. Ez tartalmazza az ott felvetett problémákat és javaslatokat, valamint az ifjúságpolitikai célú pénzeszközök felhasználásának területeit. Az intézkedési terv alapján évente munkatervet készít a bizottság. Így idén foglalkoztunk már a fiatalok

lakáshelyzetével, valamint megtárgyaltuk a III. sz. bányáüzemben folyó ifjúságpolitikai tevékenységet. A vájvégi ifjúsági brigádokkal munkahelyükön beszélgettünk. Megvizsgáltuk a fiatalok munkaköreit, baleseti helyzetüket, szociális és kulturális körülményeiket.

— Az ifjúsági bizottság mennyiben függ a KISZ vállalati bizottságától, illetve az viszont?

— Ez nem függés kérdése, egyik sincs a másik alá rendelve. Természetesen az ifjúsággal kapcsolatos kérdéseket megbeszéljük, de ez nem jelenti azt, hogy a KISZ részéről nem várunk el szorosabb együttműködést.

— Ezek szerint nem felhőtlen a kapcsolat?

— Az Ipari Közlönyben megjelent például, hogy az ifjúsági bizottság segítse, ellenőrizze a KISZ által rendezett szakmai versenyeket, kiállításokat. Az elmúlt évben a vállalati és országos szakmai vetélkedőkről azonban nem is tájékoztatták bizottságunkat. Mondjam azt is, hogy a bizottsági ülésekről az ő képviselőjük hiányzik, pedig egy évben összesen négy ilyen gyűlésünk van.

— Így nem csoda, hogy sokan nem tudunk az ifjúsági bizottság létezéséről. Már azért sem, mert a fiatalokkal kapcsolatban természetesen azonnal a KISZ-re gondolunk. Meg hát ugye ha ők nem kezdeményeznek...

— Lehet, hogy ez is magyarázat. Eppen ezért el kellene érni, hogy munkánk ne lebegjen, hanem a KISZ és a szakszervezet ifjúsági bizottságával szorosabb legyen az együttműködés. Mindjárt ismertebb és eredményesebb válna mindannyiunk közösen végzett munkája.

Veress Tamás

VÁLLALATI ÉS ÜZEMI TERVMUTATÓK (KIEMELT) TELJESÍTÉSE I. 1-TŐL VII. 30-IG

Vállalat:	I.	III.	IV.
Fémtermelés fkg	100,2%	százalékban	
Vágathajtás fm	98,4%		
Létszám fő	100,3%		
Geológiai fúrás fm	94,0%		
Ercdúsító üzem:			
Vegyli feldolgozás t	104,2%		
Bányáüzemek:			
Nyersérctermelés fkg	92,7	108,9	98,7
Vágathajtás fm	97,2	95,9	102,9

Nagy Géza

Ércbányász

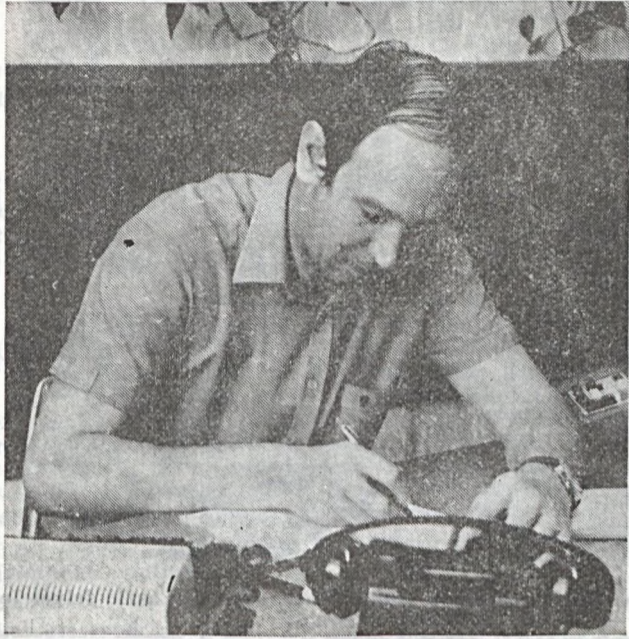
A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felolvas szerkesztő:
Kisdaróczi János
Szerkesztő:
Ragónca János
Szerkesztőség:
1011 Pécs
Hajnóczy u. 35.
Telefon: 15-851
Vállalati tel.: 7-147, 7-108
Kiadó:
a Bányászati és Lapkiadó Vállalat
Felolvas kiadó:
Braun Károly
Kiadóhivatal:
7801 Pécs, Hunyadi út 11.
Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs.
39-es dandár út 18
Felolvas vezető:
Sperezs János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre
43,20 Ft
Előfizethető
a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-023-4

Az EDÜ-ből indult mint lakatos

Eged Imre felvétele

Porrogi István közgazdász

Vajon hányan tudják, hogy mi az a „SZET”? Elárulom: Szakmunkásokat Előkészítő Tanfolyam. Egy 1972. évi központi bizottsági határozat alapján jól tanuló, s a gyakorlatban is kiválóan helytálló ifjúságok e tanfolyam elvégzése után jelentkezhetnek főiskolára, illetve egyetemre. Sikeres felvétel és több évi tanulás után mint diplomások kerülnek vissza a termelésbe.

Ketten ülünk a Kutatómélyfúró üzem irodájában. Porrogi István fiatal közgazdász beszél életről, jövőjéről, szakmai és emberi terveiről.

— 1983. január 2-án jöttem ide az üzembe, mivel az eddigi közgazdász, Kékedi Pálné nyugdíjba ment. A vállalatnál 1968 óta dolgozom. Az EDÜ-nél voltam lakatos szakmunkás. Nem sokkal elhelyezkedésem után behívtak katonának. Ott lettem párttag. Leszerelésem után visszakerültem az üzembe. Röviddel ezután szocialista brigádvezető lettem. Ma is büszke vagyok az EDÜ „Steinmetz” tmk-lakatos szocialista brigádra és az ott eltöltött időszakra.

— A „SZET” elvégzése egy évig tartott, amely kemény tanulást követelt. A MÉV akkor 4 főre kapott lehetőséget a beiskolázáshoz. A vállalat és az üzem gazdasági, társadalmi vezetősége támogatta, s az ő segítségük nagyon sokat jelentett nekem. Ketten kerülünk a közgazdasági egyetemre.

— Az egyetemen új élet kezdődött számomra, amely tele volt ugyan nehézségekkel, buktatókkal, de szép számmal akadtak örömteli percek is. Végig éreztem például egy gimnáziumi érettségi, vagy közgazdasági szakközépiskola hiányát. Láttam, hogy akiknek ez megvolt, óriási előnyben vannak velem szemben. Volt, amikor úgy éreztem, hogy nem megy tovább, abbahagyom. Az első kudarcnál fel akartam

adni, de szerencsére a család hatására mégis folytattam. Anyagiakban is komoly megterhelést jelentettek az egyetemi évek. Ösztöndíjat ugyan kaptam, ami 3100 forinttól 3500 forintra emelkedett, de már akkor családos ember voltam, a két gyerek bizony viszi a pénzt. Végül is sikerült, eredményesen befejeztem egyetemi tanulmányaimat.

— Nagyon sokat köszönhetek a családnak. Munkás származású vagyok, az egyetlen diplomás a családban. Feleségemnek is nagy része volt abban, hogy én nyugodt körülmények között tanulhattam, mert a gyerekekkel teljes mértékben ő foglalkozott. — Itt az üzemben a munkatársaim nagyon kedvesek, segítenek a beilleszkedésben. Még jó pár évig aktívan részt kívánok venni a KISZ munkájában is. Tagja lettem az üzemi MHSZ-klubnak és szívesen csinálom, mert jót tesz egy kis mozgás. Személyi változás folytán pv-törzsparancsnok vagyok az üzemben. A pártvezetőség mellett működő gazdaságpolitikai bizottság munkájában is aktívan részt veszek.

Ahhoz, hogy az elméletben tanultakat jól és gyorsan tudjam alkalmazni a gyakorlatban, az üzem profilját figyelembe véve, egy kis időre van szükség. De gondolom, minden kezdő diplomás így van ezzel. Szeretnék több elemző munkát végezni, ahol az ember a miertre, az okokra kap választ. Úgy gondolom, ez az igazi közgazdász feladata.

— Nehány apróbb gondtól eltekintve jól vagyok, örülök, hogy a nehéz, fáradságos munkával, sok tanulással, megtorpanásokkal idáig eljutottam. Munkámmal bizonyítani akarok.

Talán nem teljes az arckép, de a főbb vonások láthatóak.

Koch—Eged

Szolgáltató dinasztia

Herváth Zsigmond és fia

— Hol és mikor tudnának számomra néhány percet szakítani? — érdeklődtem telefonon az apától. — Ennél délebb a II-es telephelyen várom. Az lesz a legkocsibb, ha a kocsiban beszélgetünk. Ott biztosan nem zavar senki. A fiammal sajnos csak holnap tud beszélni.

Zsiga közismert az üzemben. Szeretik és megbecsülik a munkáját. Termelése apró, stílusos, humora sajátos, munkakedvét, gyorsaságát bárki megirigyelheti. Korát meghazudtolva végzi a mindennapi munka mellett a nem csekély társadalmi megbízatásait. Mielőtt valamit is kérdeztem volna — cigarettára gyújtott és beszélni kezdett: — 1960-ban a BM kötelekéből kerültem a vállalatba. Hogy miért változtattam munkahelyet? Egyrészt, mert szerettem volna kikerülni a civil életbe, másrészt, mert fiatal családos ember lévén engem is vonzott a lakáslehetőség. Az első időkben ZIL-t és egyéb tehergépkocsikat vezettem, majd 1961-től máig is ércet szállítok. Sokáig három műszakban dolgoztam s az akkori munkaidő nem 182 óra

lehet számítani, noszogatók nélkül. Legyen az üzemem belül vagy külső társadalmi munka, esetleg ifjúsági akcióprogram, — véleményezi Schreiner Sándor műszaki patronálójuk a brigádot. — Otthát éve szinte személyi változás nélkül, kiegyensúlyozott termelési eredményekkel, és igen nagy társadalmi-politikai aktivitással vesznek részt az üzemi életben. — Az utóbbi évek legnagyobb változását jelentette, hogy a '82—83-as tanévben egyéves pártiskolára került Baranyi Sándor brigádvezető. Az egy év alatt sem szakadt el a brigádtársaitól. Gyűléseken, termelési tanácskozásokon, üzemi rendezvényen mindig felvillant az arca. Talán ennek is és a brigád erejének köszönhető, hogy Gengeliczi József megbízott brigádvezetővel az élen, hasonló módon akár a mennyiségi, akár a minőségi munkájuk „az évek hosszú során produkált jó eredmény”.

Visszacsem a fülemben a műszaki patronáló egy mondata: „sok ilyen brigádra lenne szükségünk”.

Kukai András

A derékhad „ezredese” A 21-es fejtési szocialista brigád

„Baranyai elvtárs elmondta, hogy mit tanult a pártiskolán. Nehéznek, de érdekesnek tartja. Bizik benne, hogy eredményesen le fog vizsgázni. Ezek után kérte a brigádot, hogy az évek hosszú során produkált jó eredmények ez év végén is meglegyenek.”

E néhány gondolatot a II. üzem 21-es fejtési szocialista brigád naplójában olvastam. A bejegyzés még 1982. októberében került a brigádnaplóba. Azóta aranyéremmel gazdagították az érem táblázatukat, és úgy indultak a '83-as évben is, hogy megvan a eredményük az aranyra.

Az első két hónapban a fejtési brigádok munkaversenyét megnyerték 122,9 százalékkal. Az első fél évben „ezredesek” voltak, hisz minden hónapban ezer tonna felett termeltek. A göngyöltett hatékonysági mutatójuk fél év viszonylatában 141,2 százalék.

Jól képzett szakemberek — mondja Rémes István körletvezető-helyettes. — Rendkívüli munkát is rájuk lehet bízni. Tavaly decembertől a 19. szinten egy omlásos területen a fegyelmezett munkájuknak köszönhető, hogy az utolsó tonnáiig mindent kibányásztak abból a lencséből.

1974-től vesznek részt a brigádmozgásban. 1978-ban jelentős változást hozott a brigád életében, hogy a lebetegedett Mészáros István helyett Baranyai Sándor lett a brigád vezetője. Energikus, határozott, szakmáját értő brigádvezetőt kaptak a személyében.

Újtásokkal, kezdeményezésekkel hívták fel magukra a figyelmet. „Nálunk mindent rendben találsz!” akciót indítottak, s majd két évig eredményesen működött a körletrend és a gépi berendezések megóvására érleltében. Baranyi Sándor a porelháritással kapcsolatos újtásért kapott rangos elismerést.

A brigádnak az 1980-as esztendő olyan remekül sikerült, hogy a Vállalat kiváló ifjúsági szocialista brigád címet elnyerték.

— Olyan kollektíva ez, akikre mindig, mindenben

Fiú és apa a reggeli indulás előtt

Eged Imre felvétele

volt havonta — mint ma, — hanem 240—260 óra. A hétvégeket és ünnepnapokat gyakran ünnepeltük munkával. 1967-ben beléptem a pártba, ma tagja vagyok az üzemi pb-nek és a vb-nek. Munkatársaim bizalmát éreztem akkor, mikor megválasztottak főbizalminak. Nehéz és energiát igénylő megbízatás, de van értelme. Nemes feladatnak tartom az embe- rekkal, gondjaikkal való törődést. Munkámért már többször kaptam kitünteté- tet, de az erkölcsi és anyagi elismerésnél is többet ér, ha sikerül egy kollégám problémáját megoldanom.

— Mi a véleménye a fiatalok munkakedvéről, a szervezeti életben az aktivitásukról? — A fiatalokból mindent ki lehet hozni. Hangsúlyozom lehet! Lényeges szempont, hogy milyen a gazdasági és társadalmi vezetősége kapcsolata a dolgozókkal, mennyire képesek megnyerni őket a célok eléréséhez. Közvetlen munkaterületemen nem panaszkodom, mindenki egyaránt kiveszi részét a munkából. Fiatallapú, mint az idősebb.

— És a fia? ... — Elfogultság lenne tőlem, ha pont én nyilatkoznék róla. Beszéljen inkább vele, személyesen.

Tibor — ellentétben édesapjával — magas, ki- sportolt alkatú. Nem is csoda, hiszen nemrég még sokan a birkózás szerelmeseinek ismerték.

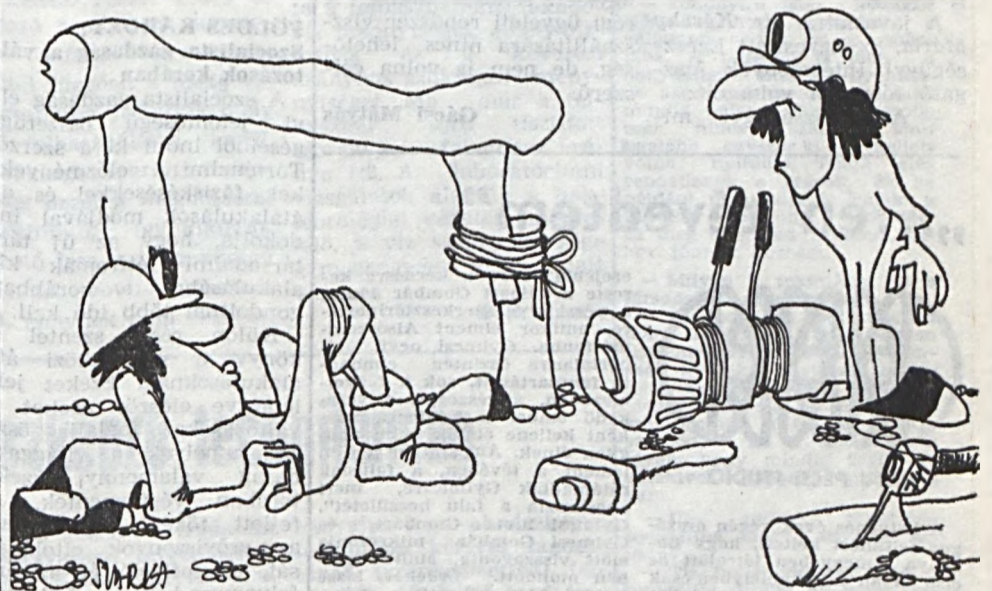
— Beszéljél magadról néhány szót? — 1977-ben jöttem a vállalatba. Autószerelő a szakmám, de a gépkocsivezetéshez mindig is vonzódtam. Így megszereztem a hivatásos jogosítványt, majd letettem a darukezelői vizsgát is, s ezzel már teljes egészében apám nyomdokaiba léptem. Nem mondom, édesapám miatt kissé kritikusan figyelnek, de ez engem csak a jobb munkára ösztönöz.

— Tavaly nősültél, és már van egy négy hónapos trónörökös is a családnak. És a lakás? ... — Lakás még nincs, de talán még ebben az évben ránk is sor kerül.

Mosolyogva búcsúzott, s már indította is a kocsit.

— Ne haragudj, de hív a kötelesség!

Helstáb J.

— Amíg én a munkaléktanról gondolkodom, addig lopjál pár csillét a szomszéd csapatától!

Szarka Tibor rajza

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

1. Az Eredősítő üzemnél több lakáskérdéssel kapcsolatos probléma vetődött fel: — mi lesz a makradombi terület beépítésével? — Kertvárosban mikor adnak át legközelebb lakásokat? — a vállalati átlaghoz viszonyítva alacsony keresetű külszíni dolgozók a jövőben ki tudják-e fizetni a hozzájárulást?

A kérdésre Csorna Sándor munkárellátási osztályvezető válaszolt:

MAKRADOMB—PATACS beépítése a tervidőszakban nem várható.

Ennek okai többek között:

— a vállalat jelenlegi anyagi helyzete nem teszi lehetővé, egy nagyobb — Siklói városrész III. tömbhöz hasonló — lakásépítési akciót szervezését.

— a területre valószínű új rendezési terv készül.

— a területet előbb közművesíteni kell ahhoz, hogy ott az építkezés megkezdődhessen.

— Kertvárosban várhatóan 1983-ban a III. és V. építési tömbben épülő lakások közül az öt szintes épületben levő lakások beköltözhetőek lesznek.

A bányászprogram keretében kapott 80 darab OTP-lakás is ez évben birtokba vehető lesz.

— 1983 január 1-vel hatályba lépett „A lakásépítés (vásárlás) pénzügyi feltételeiről és szociálpolitikai kedvezményről” szövegű rendelet értelmében, valamennyi személyi tulajdonú lakás építésnél, vásárlásnál az építőknek (vásárlóknak) a szociálpolitikai kedvezménytel csökkentett építési költség (eladási ár) legalább 30, illetve családi ház-építés esetén 40 százalékos saját erővel kell fedeznie.

Ha a lakásépítés (vásárlás) munkáltatói támogatással történik és az a saját erő kiegészítésére kerül felhasználásra, az építőt (vásárlót) terhelő saját rész összege a szociálpolitikai kedvezménytel csökkentett építési költség (eladási ár) 10, illetve családi ház-építés esetén 20 százaléknál kevesebb nem lehet.

Ez a rendelet valamennyi állampolgárra vonatkozik, aki lakást épít, vagy vásárol.

2. A májusi információkban több üzemről is javasolták, hogy az orvosi ügyeletet állítsák vissza a régi formába, azaz legyen Uránvárosba is ügyelet.

A javaslatra dr. Kérchy Mária, az Egységfitt Egységügyi Intézmények igazgató főorvosa válaszolt:

— Az egészségügyi mi-

niszter az ötnapos munkahét bevezetésével egyidőben, 1982. január 1-től elrendelte a központi ügyelet megszervezését. Intézményünk ennek megfelelően 1982. január 4-től alakította ki a felnőtt központi ügyeletet az I. számú Lánc utcai Rendelőintézetben, korszerűen felszerelt ügyeleti rendelőkben, valamint a 0—14 éves gyermeklakosság számára a Gyermekklinika ambulanciáján.

A központi felnőtt ügyeleten 3 orvos és 1 (hétvégeken 2) körzeti ápolónó teljesít ügyeleti szolgálatot. Egy orvos állandóan az ügyeleten tartózkodik, kettő a hívásokat teljesíti.

A központi gyermekügyeleten szintén megfelelő létszámú ügyeletes orvos és szakdolgozó biztosítja a zavartalan betegellátást.

A központi ügyelet működésének egy éves tapasztalatai alapján megállapítható:

— a jelentkező beteg mindig talál orvost, és azonnali ellátást kap,

— a hívásokat a rendelkezésre álló két gépkocsival a két orvos gyorsabban tudja teljesíteni, melynek határfokát az URH-rendszer belépése tovább fogja növelni,

— jól felszerelt ügyeleti rendelőkben a sürgősségi betegellátáshoz minden feltétel biztosítva van,

— a nagyobb forgalmú szombati délelőttökön az esetleg szükséges sürgős szakkonziliumot az ugyanakkor ebben a rendelőintézetben szolgálatot teljesítő szakrendelések biztosítják,

— a központi ügyeletet a forgalom növekedése esetén — például influenza-járvány — további orvossal, ápolónóval megerősítjük, így a várakozási idő ekkor sem emelkedik,

— ügyeleti szolgálatunk hívás esetén történt ellátás során a kezelés megkezdéséhez a kezdő gyógyszeradagokat a betegek biztosítja — elsősorban az éjszakai ügyeleten — mely elegendő addig, míg a beteg a felírt vényt beválthatja

Az URH-rendszer kiépítése 1983. utolsó negyedében várható, melynek következtében a városkörnyéki községek is bevonásra kerülnek a hétféle ügyeleti rendszerünkbe. A régi ügyeleti rendszer visszaállítására nincs lehetőség, de nem is volna célszerű.

Gácsi Máttyás

A gyerekek vidáman lubickolnak a magyarhertelendi strandon

Csündör László felvétele

Véget ért a magyarhertelendi gyermeküdültetés

Hagyományosan — dolgozóink igényeinek megfelelően — ez évben is megszerveztük a hertelendi gyermeküdültetést.

Vállalatunk dolgozói gyermekei: szám szerint 193-an a vállalati szakszervezeti bizottság anyagi támogatásával június 18. és július 16. között — négy turnusban — üdülhettek, a IV. sz. bányazetem hétféle pihenőjében és az EDÜ újonnan létesült üdülőjében.

A táborvezetők a KISZ-bizottság tagjai közül kerültek ki, az ifjvezetők teendőket pedig a KISZ-aktívaink látták el.

A táborvezetőségek felelősségük tudatában nagyon komolyan, nagy felelősséggel és szeretettel látták el funkciójukat, ennek is köszönhető, hogy rendkívül esemény nem történt.

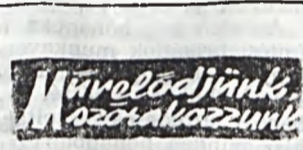
Sajnos, azonban voltak olyan esetek, amikor a gyerekeket beteg, lázasan engedték el otthonról, s ezek rinyomták bélyegüket a turnus indításokra. Új dologként jelentkezett

ez évben először az úszás-oktatás, hetenként kettő alkalommal

A táborban a gyermekek játékos programokon vehettek részt, disco, tábortűz, játszóház, számháború, anyag formázás és a szomszéd táborok (Makó és Kisújszállás) lakóival való egészséges sportjátékok lebonyolítása.

A táborok hangulatára jellemző, hogy a résztvevő gyerekek már hazaérkezéskor elkezdtek tervezni, hogy jövőre is részt vesznek ezen az üdülési formán.

H. B. I.

A Ságvári Endre Művelődési Ház augusztusi moziműsorából

20-án, 16.00 és 18.00 órákor: Mozi — Pucéran és szabadon.
21-én, 16.00 és 18.00 órákor: Mozi — Kilenctől ötig.
27-én 16.00 és 18.00 órákor: Mozi — Versszerződés.
28-án, 16.00 és 18.00 órákor: Mozi — A karatéző kobra.

Könyvajánlás

FÖLDES KÁROLY: Szocialista gazdaság a változások korában

A szocialista gazdaság elvi jelentőségű összefüggéseiből indul ki a szerző. Történelmi előzményekkel, fáziskésésekkel és az átalakulások módjával indokolja, hogy az új társadalmi létformák kialakulásához a korábban gondoltnál több idő kell.

Külön részt szentel a könyv a nemzetközi átalakulásoknak. Ezeket jellemzően először azokat a változásokat foglalja össze, amelyek a világgazdaság valamennyi szektorában végbementek. A fejlett tőkés gazdaságban az erőviszonyok eltolódását, az infláció és az ár-folyamrendszer fejleményeit emeli ki. A szocialista országokban a nemzetgazdaságok és az együtt-

működés egyes változásait elemzi, majd a koordináció, a sokoldalú elszámolás és a valuta-konvertibilitás kihasználhatóságával foglalkozik.

A kötet középpontjában a magyar gazdaság közép- és hosszútávú, statikus és dinamikus tényezőinek vizsgálata áll. Áttekinti hosszabb távú folyamatként az aktuális fejleményekhez való alkalmazkodás problémáit.

Földes Károly tárgyalja a gazdasági reform újabb szakaszának szükségességét és követelményeit.

Végül a nemzetgazdaság fejlődési lehetőségeit a tervezés, a szabályozás és az üzleti vállalkozás új tartalmának és kölcsönhatásának oldaláról közelíti meg.

A közművelődés üzemi gondjai

Korunkat méltán nevezhetjük a tudományos technikai-kulturális forradalom századának. Elnék még körünkben — és nem is kevesen —, akik írástudatlan szegényemberek sokadik gyermekeként, rozoga viskóban, petróleumlámpa fénye mellett ismerkedtek meg a betűkkel — s most automata gépsorokat irányítanak, vagy katedrálról oktatják a jövő nemzedékeit. Hogy idáig jutottunk, hogy a „három millió kol-dus országból” közepesen fejlett ipari-ágrárország lettünk, nemzetközileg elismert eredményekkel, mindez a felszabadulás, a győkezes társadalmi változásokot követő lenini kulturális forradalom eredménye.

— Mit is fed ez a fogalom?

A művelődési igény egyre inkább belülről, magából az emberből fakad: abból az emberből, aki odahaza a tömegkommunikációs eszközök széles skálájából válogathat. A közművelődés az egyéniség kibontakozásának, a szocialista demokrácia erősítésének, a nagyobb színvonalú kultúra elsajátításának nélkülözhetetlen tényezője, s az ember formálásának fontos területe lett. A közművelődés ilyen irányú tendenciáját kell nekünk közösségi szinten megvalósítani üzemünkben.

Mint bárhol másutt, nálunk a Kísérleti kutatási és automatizálási üzemben is nagy gondot okoz e feladat, hisz a dolgozóink művelődési szintje és művelődési igénye nem egycéges.

Problémát okozott továbbá az is, hogy a lakhelektől távol esik az üzem, így a munkaidő utáni közös programok szervezése megfelelő körlekedés és helyiség hiányában nem volt megoldható. Ezt az akadályt hidalta át a Ságvári Endre Művelődési Ház, mely otthont adott a brigádoknak és más közösségeknek. Így a KISZ és a szakszervezet által szervezett programokat már mindenki látogathatja.

Itt azonban érdemes megemlíteni, hogy bár

megfelelő környezet, propaganda — mely elégségesnek mondható —, s jó előadók állnak rendelkezésünkre, a látogatottság mértéke mégsem kielégítő. Ez tapasztalható a könyvtárak kölcsönzés terén is. A letéti könyvtárunk az EDÜ-vel közösen működik, mégis kevesen keresik fel a jól felszerelt könyvtárat. Saját műszaki könyvtárunk azonban több dolgozónkat fogadja.

Szakmai képzés terén a kis üzemi létszámból fakadóan más üzemekkel kell kooperálnunk, ami eddig eredményesnek mondható. A szakmunkásképzést továbbra is elengedhetetlen feltételnek tartjuk, igyekeztünk dolgozóinkat tehetségükhöz és rátermettségükhöz mérten továbbképezni. Ezirányú elképzeléseinkkel dolgozóink is egyetértenek. Ezt példázza az is, hogy a fizikai állományú dolgozóknak több mint a fele technikus; képzettséggel szakmunkás. Közülük nem kevesen munkaidő mellett szereztek meg szakképesítésüket.

A tömegsport terén, bár javulás mutatkozik, mégis úgy érzem, van mit tennünk. Érdekes módon nálunk az idősebb generációban több ambíció mutatkozik. Nem olyan vállalkozó kedvűek, mint a fiatalok, de lelkesebbek és kitartóbbak, ami a rendszeresség szempontjából igen fontos. Sajnos a sportban is kénytelenek vagyunk programjainkat más üzemekkel, így például a lövészetet az EDÜ-vel közösen szervezni, hisz külön pályánk nincsen.

Az ötnapos tanítási- és munkahét bevezetése, a jóvedelem kiegészítést szolgáló többlet-munkavállalások ugyancsak megnehezítették a kulturális és sportélet szervezőinek munkáját. Üzemünk által a hétvégekre szervezett programokon — hacsak nem együtt a családdal — aligha megy vissza a dolgozó. A szakszervezeti szervek ezt a helyzetet ismerték fel, s fordultak a családokat megnyerő, mozgósító programok felé.

Gaszt Ödön

„...én tévedtem”

MTV PÉCSI STÚDIÓ

A heveses évek végén országos felhívást keltett, hogy Baranya megyében létrejött az első olyan falu, amelyben csak cigányok laknak: a régi lakosok elvándoroltak, s helyüket a cigányok foglalták el. Vajon mire megy ez a társadalmi réteg így egymás között, a saját

erejéből? Erre a kérdésre kereste a választ Gombár János, a pécsi tévé szerkesztője, amikor elment Alsószentmártonba. Gyimesi nevű riportálanya őszintén elmondta a fenntartásait, sok a fegyelmezetlen, a részeges, a verekedő ember a faluban: másként kellene élniük, mint ahogyan élnek. Amikor a film lement a tévében, a falusiak rátámadtak Gyimesire, mert „besározta a falu hecsületét”. Gyimesi hívta Gombárt, és Gyimesi Gombár mikrofonja előtt visszavonta, amit régebben mondott. Érdekes, kissé keserű film született a második beszélgetés nyomán. „...én tévedtem” címmel augusztus 18-án 17.25-kor látható. Gárdonyi Tamás

A holnap szakemberei

Nagyobb lelkesedést, lendületet a fiatal műszakiaktól

A z utóbbi egy-két évben sok fiatal műszaki szakember került a II. sz. bányáüzembe. Többségük már a most épülő, de rövidesen beinduló V. sz. bányáüzem szakember szükségletét elégíti ki. Tehát az eddigi eltelt és a még hátralevő idő elsősorban a tanulás, a gyakorlati tapasztalatszerzés időszaka. Nem is féltünk, mert van alkalmuk belekóstolni az üzem termelési tevékenységébe, ismerkedni az ezzel járó gondokkal, feladatokkal.

Kíváncsiak voltunk, hogy a fiatalok milyen tapasztalatokat szereztek az üzemben. Van közöttük villamosmérnök és üzemmérnök, gépészmérnök, bányamérnök, földmérő üzemmérnök. Velük beszélgettünk és ők mondták el véleményüket olyan kérdésekről, mint például: milyen céllal jöttek üzemünkbe, elégedettek-e mostani munkakörükel, az anyagi- és erkölcsi megbecsüléssel, hogyan ment a beilleszkedés az új környezetbe, milyen szakmai tapasztalatokat szereztek, látnak-e lehetőséget a továbbfejlődésre, milyen közösségi munkát végeznek, stb.

Jelentkezésük indítéka eléggé sokrétű. Van, aki családi hagyományból jött, hisz édesapja és még heten a családból vállalatunknál dolgoznak. A társadalmi ösztöndíj is hozott ide szakembert. A többség azonban a jobb kereseti lehetőség és kedvezőbb lakásigény kielégítése reményében érkezett.

Szakmai téren sem egyformák a vélemények. Van aki elégedett jelenlegi munkakörével, mert úgy érzi, hogy szakmai érdeklődését kielégíti, munkájának eredményeit közvetlenül a termelésben is láthatja. A többség azonban többet szeretne. Ők úgy érzik, hogy jelenlegi beosztásuk ellátásához nem kell mérnöki diploma.

Azt is belátják, hogy a legalsóbb munkafolyamatnál kell elkezdeni a tanulást és fokozatosan emelkedni a létrán, de hosszúnak tartják már ezt az időt. Úgy érzik, ennél már többre lennének képesek.

Általában nem mondhatnák még nagyobb munkasikerüket magukénak, végzik napi feladataikat. Bár egyikük adott be már több újítást is, amelyeket el is fogadtak. — „Az mindig jóleső érzéssel töltött el, amikor elgondolásomat megvalósulva láttam. Csak az újítások elbírálását nem látom eléggé ösztönzőnek” — mondta. — „Ugyanis nincsenek súlyozva a beadott javaslatok. Ha rossz, akkor 1000 forint, ha jó, akkor 1500 forint.” Az alábbi tapasztalat sem valami kedvező. Körülbelül 1 1/2 éve adott be egy újítást és azóta se elfogadás, se elutasítás, se indoklás, semmi, csak néma csend!

Anyagi megbecsüléssel általában elégedettek, az erkölcsivel már kevésbé. Szerintük nagyon érződik, ha valaki — illetve va-

lamely csoport — nem közvellenül a termelés területén dolgozik, hanem „csak” kiszolgáló. Az öntevékenységüket nem becsülik meg kellőképpen. Ezért kell sokszor ugyanazt a munkát ismételtelen elvégezniük. Pedig tudni kell, hogy a termelők eredményében nélkülözhetetlenül benne van a kiszolgálók munkája is, ha nem is olyan látványosan.

Beilleszkedésük az üzem közösségébe könnyen ment, és őket is gyorsan befogadták. Egyhangúan jónak tartják az üzemi légkört, jók a munkatársi kapcsolatok. Ettől a kezdeti időszakban jobban féltek, látva, a meglevő nagy körülönségeket. Hisz 18 és 50 év között minden korosztály megtalálható.

Szakmai továbbképzésüknek mindnyájan látják a szükségességét és igénylik is ezt. Örömmel vettek részt a vállalat Harkányban évenként megrendezett előadás sorozataiban, valamint a különböző tanulmányutakon és továbbképző tanfolyamokon. Szívesen vennének részt szakmai vonatkozású intenzív nyelvtanfolyamokon is.

Ezek után megkérdeztük a fiatal szakembereket közvetlen műszaki vezetőit. Válaszaik eléggé egyhangzóak:

Elméleti téren képzettek, a szakmai tudnivalók birtokában vannak, s így képesek jelenlegi munkakörüket betölteni. Szorgalmasak, lelkiismeretesek. Van közöttük olyan, aki nem mindig veszi komolyan feladatát, életszemlélete kissé bohém, de ez fiatalaságából adódik. Nagyobb probléma mindnyájuknál az emberekkel való bánásmód. Ez az, amit nem tanítanak sem a főiskolán, sem az egyetemen. Meg a következetesség! Nem elég egy munkahelyen a szükséges utasításokat csak kiadni, hanem azok teljesítését ellenőrizni is kell! Ezeket nagyon komolyan kell venni, és meg kell tanulni. Se tanulásnak most van itt az ideje.

A közösségi munka terén is vannak kívánnivalók. Mindenki KISZ-tag, egy párttag is van. Van egykettő, aki tevékenyen részt vesz a szervezett társadalmi, közösségi munkákban, de a nagy többség visszahúzódó, passzív. Nagyobb lelkesedést, lendületet várnak el az üzem társadalmi szervei a fiatal műszakiaktól.

Nagy Sándor

Autózunk, gyalogolunk...

A hibák mindennap ismétlődnek?

Az elmúlt években bekövetkezett benzináremelések sorozata nem tudta megállítani az autózás iránti nagy érdeklődést, melyet bizonyít az a tény, hogy 1975-ben hatszáz ezer, napjainkban pedig egymillió-kétszáz ezer autó rója az utakat.

Az autózás élménye azonban számos baleseti veszélyforrást rejt magába, melynek elhárítására csak felkészült és a KRESZ-ben előírt állapotú gépkocsivezető képes.

Tehát itt elsősorban azt kell tudomásul venni, hogy a gyalogos lehet illuminált, esetleg erős gyógyszer hatása alatt áll, és bizony rájuk a mindeztől mentes autósoknak kell ügyelni.

Ha minden járművezető az alapvető szabályt betartaná, hogy mindig azt kell feltételezni: „a közlekedési szabályokat mások is betartják” (de természetesen ez is) akkor bizonyára a bizalmi elv a gyakorlatban jobban érvényesülne.

A reggeli műszakváltások idején bizony erre mégcsak gondolni sem lehet, mert az újmecsekajjai „start” után a késői ébredést egyesek a közúton próbálják behozni, ha kell

szabálytalanság árán is. Pedig már sokan részesültek 100—200 forintos KRESZ-oktatásban az új 6/A úton, hogy a belső sávban folyamatosan haladni tilos, mivel a lakott területnek vége.

A száguldás azonban a kővágószerű útra kanyarodva folytatódik, ahol a 60 kilométeres sebességkorlátozást jelző tábla figyelmen kívül hagyása és az ércszállító gépkocsik előzése teszi izgalmassá. A mezőny ezután szétszakadt, mert a II-es és IV-es üzemi „versenyzők” maradnak, akiknek még meg kell küzdeni jónéhány nagyívű kanyart.

Napjainkra jellemző, hogy mindenki siet, az autós és gyalogos egyaránt. Sajnos sok gázolás történik a gyalogátkelőhelyeken és az autóbussmegállók közvetlen közelében.

Ennek fő oka a gyalogosok figyelmetlensége és a gépjárművezetők „deffenzív” vezetési hiányossága — vagyis az előrelátáson alapuló vezetési mód nem kielégítő.

Halálos balesetek száma
Súlyos balesetek száma
Könnyű sérülések száma
Összesen:

	1982	1983
Halálos balesetek száma	14	20
Súlyos balesetek száma	94	98
Könnyű sérülések száma	141	155
Összesen	249	273

Komáromi István

Környezetvédelem anyagi haszonnal

Fakadóvíz felhasználása a IV. sz. bányáüzemben

A környezetvédelem elvárásai általában a levegőszennyezés, tengerek olajjal történő szennyezése jut az ember eszébe. Kétségtelen, hogy a technika fejlődése mind nagyobb mértékben alakítja át a természetet és fejt ki rá negatív hatást. Életszínvonalpolitikánk alapvető célkitűzései közé tartozik, a lakóterületek egészséges ivóvízzel való ellátása. Az elmúlt két évzed során a felhasznált ivóvíz mennyiségek közel a kétszeresére növekedett. Az iparivíz felhasználásának aránya még ezt is meghaladja.

Az egészségvédelem — porvédelem — és a bányászati technológiája nagy mennyiségű, ivóvíznek nem alkalmas úgynevezett iparivíz felhasználásán alapul. Az iparivíz fogyasztás legnagyobb mennyiségét a fú-

rógépek öblítővíz igénye határozza meg. Fúróvizet a bányában kiépített több száz köbméteres, erre a célra kialakított tiszta vízü zompba tárolják és innen juttatják csőrendszerbe a fúrógépekhez. Az elhasznált szennyezett víz 75—80 százaléka újra visszakerül a szennyezett vízü zompba, ahonnan előlepleítés után nagy részét a tározó szinten keresztül a külszínre, kisebb részét szűrő és klórozó rendszeren keresztül — a fakadóvíz mennyiségétől függően a tiszta vízü zompba juttatják, mely újra felhasználásra kerül.

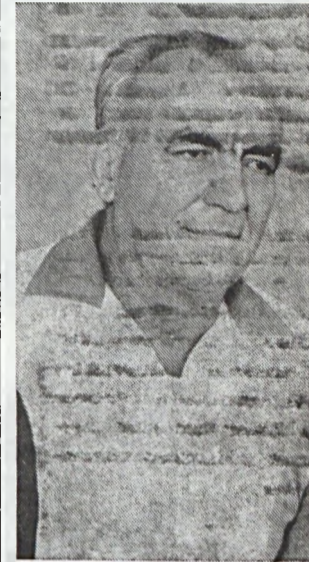
A szükséges iparivíz mennyiség ezzel a megoldással biztosítható, így kiküszöbölhető lesz a jó minőségű tartyogói ivóvíz felhasználása, melynek napi ezer fo-

rintot meghaladó költsége volt.

Környezetvédelem — a jó minőségű ivóvíz felhasználásának csökkentése még anyagi haszonnal is jár. Ez sarkallta az üzemet, hogy kísérleteket végezzen a fakadóvízek összegyűjtésére és az iparivíz rendszerébe való juttatására. A Kutató-mélyfúró üzem hidrogeológiai csoportja meghatározta a felhasználható fakadóvíz mennyiségét, amely biztosítja az 1:2 keverési arányhoz szükséges mennyiséget. Ma már a felhasznált, újra tisztított csorgóvíz — fakadóvíz aránya 1:2. A laboratóriumi vizsgálatok alapján a bakteriológiai védelem megfelelő, a víz szennyezettsége a megengedett érték alatt van.

Tóth János

Árpi bácsi, a szálló rendésze

A közösség is olyan, hogy mindig segít

Amikor a munkásszálló apró kis irodájának ajtaján belép, tekintélyt parancsoló termete láttán a kis szoba még apróbbnak tűnik. Arcán halvány mosoly, tekintetéből bizalom árad. Kézzel az egyik asztalra mutat, mint negyedszázados birkózó pályafutás emlékeit idézi.

Idén lesz huszonöt éve, hogy a vállalatnál dolgozik. Már a Kisérleti kutatási és automatizálási üzem elődjénél, a hidrometalurgiai üzemnél is dolgozott, mint vegyipari szakmunkás. A munkásszállón csak úgy ismerik, ő az Árpi bácsi, a rendész.

— A társadalmi rendészcsoporthoz vezetője vagyok. Véletlenül lettem az — meséli nevetve. — Már az első nap, amikor a szállóra költöztem, eldől a dolog. Még fel sem mentem a szobámba, amikor erre jött az akkori rendészeti osztályvezető és megjegyezte: „na végre, lesz egy társadalmi rendészünk.” Hát valahogy így volt. S ennek lassan már hat éve.

— Itt egy rendésznek gondolom nincs ideje unatkozni.

— Való igaz, hogy itt nem kizárólag csak úriemberek laknak. Komolyra fordítva a szót, van gond elég. Főleg úgy fizetésnap táján. Nem is annyira azokkal, akik már régóta itt élnek, hisz többségük már otthonának tekinteli a munkásszállót. Ők csak néha felelnek meg magukról. Hogy az ember néha kilép a hámból, hát az bizony előfordul. Az újonnan jövő rendészebbje is megbecsüli magát, hanem amikor néhány hónapja — talán a hirdetésre — itt mindenféle szerencselovagok jelentek meg, alig volt nyugodt percünk. Azóta ezek többnyire áptotyogtak a rostán. Akik megmaradtak közülük, azokkal sem a munkahelyen, sem itt a szállón nincs annyi gond.

— Es csak a fizetésnapok táján akad sok munkája?

— Többnyire igen. Ilyenkor előfordul, hogy egyeseket a vállamon viszek fel a szobájába. A büfében is több a nagyhangú ember, ilyenkor, de azért másnapokon is akad mindig valami. Olyan szoba már nincs a szállón, amit legalább egyszer ki ne kellett volna nyitnom. Tudja elég rendetlenek a srácok. Es ha például nem adja le valaki a kulcsot a portán, a szobátársam meg nem tud bemenni, akkor jönnek hozzám.

— Milyen a tekintélye itt a társadalmi rendésznek?

— Jó pár éve itt vagyok már. Ismernek, s úgy érzem tisztelnek is. Az ember nemcsak a fizikai erejével szerezhet tekintélyt. En a szavak meggyőző erejében inkább hiszek, mint a fizikai kényszerben. Es a közösség is olyan, hogy mindig segít, ha valakivel valami probléma van.

— Úgy tudom, rövidesen nyugdíjba megy. Mi lesz azután?

— Tíz hónapom van még a nyugdíjig. Utána ha lehet, szeretnék itt a vállalatnál valami munkát vállalni.

N. G. — Cs. L.

Felvétel az aknász-képző technikumba

Augusztus 23-án, reggel 8 órakor kezdődik a felvétel a bányáipari aknász-képző technikum első évfolyamára.

A jelentkezők matemati-

ka és magyar irodalom tantárgyakból felvételiznek Pécs, Székesfehérvár u. 4. a. alatt.

Ügyszintén augusztus 23-án 15.15 órakor indul a

bányáipari aknász-képző technikum két éves tagozatának (érettségizettek) felvételét előkészítő tanfolyama a Pécs, Székesfehérvár u. 4a. sz. alatti iskolában.

HÍREK

Labdarúgás

Az első félévben tovább folytatódott a táppénzes állományban tartott dolgozók ellenőrzése. Rendszeressé tették a vidéki dolgozók ellenőrzését is. Az előírások be nem tartása miatt 26 fő szóbeli, 10 írásbeli figyelmeztetést kapott, s 31 dolgozótól vontak meg táppénzt összesen 14 619 forint értékben.

Tovább folytatódik a bányász családiház-építési akció. A félév folyamán 7 dolgozó kapott anyagi támogatást. Szervezés alatt áll a pellérdi Jakásépítkezés. Az érdeklődők részére július 28-án tartottak tájékoztatást a Központ tanácstermében.

A második negyedévi balcsotelhárítási versenyben a IV. sz. bányüzem érte el a legjobb eredményt a bányüzemek közül. Az üzemi kollektíva jutalma 15 000 forint. A külszíni üzemek versenyében az Érdúsító üzem lett az első, jutalmuk 10 ezer forint.

Személyi hírek

Nyugállományba került: Tóth István fenntartó vágár (II. sz. bányüzem), Németh Árpád föld alatti villanyszerelő (II. sz. bányüzem), Martini Béla fenntartó csillás (II. sz. bányüzem), Turi Mihály vágár (II. sz. bányüzem), Gencsi Gyula vágár (III. sz. bányüzem), János József vágár (III. sz. bányüzem), Végső László főcsatlós (III. sz. bányüzem), Szili Mihály lakatos (IV. sz. bányüzem), Poós István vegyipari szakmunkás (EDÜ), Hellmann János kompresszor kezelő (EDÜ), Faggyas Elemér karbantartó lakatos (EDÜ), Kretz Edéné társadalmobiztosítási ügyintéző (EDÜ), Kajsza János fűrőmester (Kutató-mélyfűró üzem), Nagy László gépkocsivezető (Szolgáltató üzem), Mátrai Árpád vezérigazgató-helyettes (Központ).

Nyugállományba került dolgozóinknak ezúton is megköszönjük a vállalatnál végzett eredményes munkájukat, nyugdíjas éveikhez jó egészséget kellemes pihenést kívánunk.

Meghalt: Kovács Imre föld alatti csillás (II. sz. bányüzem), Mosolygó János vágár (IV. sz. bányüzem), Matata István gépkocsivezető (Szolgáltató üzem), Vajdics István szállítási felvigyázó (III. sz. bányüzem).

Kapusszerencse, csatár bánatára. Felvételünk a Kutató-mélyfűró—III. üzem mérkőzésén készült. Egyed Imre felvétele

Újra a bajnoki pontokért

Még javában tombol a kánikula (lapzártakor még igen), az emberek a hűsítő vizekben keresnek menedéket a hőség elől, miközben a sportvilágban már érezni lehet az őszi lehetőséget... Túl a nyári örömeinken, komoly felkészülés előtt vannak a csapatok. Szeptember 5-én újra pályára lépnek a bajnoki pontokért. Az előre hozott őszi mérkőzések után még négy forduló ad lehetőséget a jobb bizonyítvány megszerzéséhez.

A listavezető Kutató-mélyfűrók egy pontos előnnyel zárják a Szolgáltató elleni találkozót, hogy utána az EDÜ, a II. ü. „A” és a II. ü. „B” csapatán keresztül eljussanak az újabb sikerig...

Természetesen, ennek megakadályozásához lesz egy-két szava a bajnok-ságra törő II. ü. „A” együttesének is. Minden bizonyítvánnyal a két csapat találkozik a rendkívül heves küzdelmet, belemenésekkel tarkított mérkőzést ígér szeptember 19-én. Tehát az első kérdés még korántsem dőlt el. Ez is bizonyítja, hogy a bajnoki címre pályázók között kiegyensúlyozottak az erőviszonyok. A bronzéremért a III. üzem és az Anyagosztály versenyfutását követeltjük figyelemmel, de az utóbbi csapattal azonos pontszámú Szolgáltató is közbeszólhat. Az EDÜ, IV. üzem és a II. ü. „B” már csak egymás közötti helycserékre „ügyelhet”. A gólkirályságról folyó küzdelemben pillanatnyilag Harmath Tamás vezet (III. ü.) 16 góllal, a 13 gólos Darázs (Kut-mélyf.) és a 11–11 gólos Borovác és Varga II. (mindkettő a II. üzem A) előtt.

A BAJNOKSÁG ÁLLÁSA

1. Kut-mélyf.	10 8 2	— 45-9 18
2. II. ü. „A”	10 8 1	1 48-14 17
3. III. üzem	10 6 1	3 39-25 13
4. Anyagoszt.	10 4 1	5 26-25 9
5. Szolgált.	9 4 1	4 20-34 9
6. IV. ü.	10 2 2	6 13-30 6
7. II. ü. „B”	9 1 1	7 17-46 3
8. EDÜ	10 1 1	8 18-48 3

Őszi sorsolás. XI. ford. szeptember 5.: 17 óra. Szolgáltató—Kut-mélyf., II. üzem „A”—IV. üzem. 18 óra. EDÜ—Anyagosztály, II. üzem „B”—III. üzem.

XII. ford., szeptember

12.: 17 óra. Kut-mélyfűró—EDÜ, Anyagosztály—II. üzem A. 18 óra. IV. üzem—II. üzem „B”. III. üzem—Szolgáltató.

XIII. ford., szeptember 19.

17 óra. IV. üzem—Szolgáltató, Kut-mélyf.—II. üzem „A”. 18 óra. III. üzem—EDÜ, Anyagosztály—II. üzem „B”.

XIV. ford., szeptember 26.

17 óra. II. üzem „B”—Kut-mélyf. II. üzem „A”—III. üzem, 18 óra. EDÜ—IV. üzem, Szolgáltató—Anyagosztály.

Október 3-án, 16.30. Szolgáltató—II. üzem „B”. (elmaradt találkozó).

Kovács

Magasban az MLSZ ökle...

Végre ezt is megértük, hogy az MLSZ nem csupán kéréssel és szépszóval igyekszik hatni a magyar labdarúgó-bajnokságokon elhatalmasodott kedvezőtlen jelenségekre, hanem a magasba emelt öklével súlyt mindazokra, akik a magyar labdarúgás morális értékét aláássák.

Az MLSZ elnökségének határozata már ismert, azt is tudjuk, hogy ez a bundamérkőzések során született meg Végre! — s reméljük még idejében. Magam részéről mégsem vagyok olyan derűlátó, mint a sajtó hasábjain napvilágot látott különböző nyilatkozatok, fogadalmak, mert egy határozat csak annyit ér, amennyit megvalósítanak belőle! Az MLSZ elnökségének határozata értelmében a 2,5 millió forint állami támogatás megvonása az NB-s csapatoktól nem tűnik kegyetlen szigorúnak, de egy lépés az új útra. Szeretném hinni, hogy a kilátásba helyezett intézkedések nem az ijesztgetés szerepét töltik be az új évadban, hanem a tényleges megfogalmazások érvényesülnek.

Nehéz elhinni, de akadnak olyanok is, akik vitatják az MLSZ elnökségének határozatának helyességét, úgy érezzük ha ezek az emberek bírálják, csak erősítésül szolgálhatnak a magyar labdarúgás egyetemes fejlődésének. Régebben volt egy ilyen mondás: a sportnak él; ma a sportból él, ez elvezet a bundázáshoz is. Ezen túl

hogy becsapja a nézőt, önmagát is becsapja, de erről ki vesz tudomást? Cso-da, hogy ezek után a néző háttal fordít a labdarúgásnak? — mérgeledni járjon ki? — ezt otthon is megteheti. Épp ezért is van nagy jelentősége az új határozatnak, hogy véget vessen az előre „megkomponált” eredményeknek. Ismerjük jól magunkat, akik szeretjük a labdarúgást, hogy hajlandók vagyunk elfelejteni a múlt rossz emlékeit, ha az új bajnoki évben végre a becsületes, tiszta játék és küzdelem lép a rossz helyébe.

Bányásznapi előzetes

Kétnapos randevú a Ho Si Minh-parkban

BÁNYÁSZNAP * '83

PÉCS * BARANYA

Szeptember 1-től üzemi ünnepekkel kezdetét veszi a XXXIII. bányásznapi köszöntése. Előzetes írásunk célja, hogy segítséget nyújtsunk az ünnepi programok kiválasztásában, tájékoztassunk a kulturális- és sportrendezvényekről.

A szombati műsoraink közül felhívjuk a sportkedvelők figyelmét a bányásznapi kupa meghívásos ejtőernyős versenyére, amely augusztus 30-án kezdődik a pogányi repülőtéren. Azok a sportbarátok, akik a látványos rádióirányítású autómódellező versenyt szeretnék látni, szeptember 3-4-én megnézhetik az Ércbányász módellező-pályán.

A hagyományossá vált ügyességi autóverseny ezúttal elmarad a labdarúgó-pálya kimérése miatt, helyette vállalati kispályás labdarúgó kupadöntőt rendeznek szeptember 3-án délelőtt a Ho Si Minh-parkban.

Ezzel korántsem ért véget a sportesemény.

Délután 14–15.30 óra között látványos ejtőernyős-ugrásban gyönyörködhetnek a nézők a stadion légtérében, majd helikopter le- és felszállása jelenti a nap további sporteseményét. Ezt követően (17 óra) másfél óras focilázbán égetünk a PMSC—Szeged NB I. találkozón. A mérkőzés szünetében Mohai István „magánszáma” következik, látványos rádióirányítású helikopter és műrepülő-móddel bemutatást tart, a mérkőzés után a hőléghajó bemutatására, illetve felemelkedésére kerül sor.

A sportnál maradván vasárnap 17.30-tól vidám gyermek- és felnőtt sportvetélkedőt rendeznek, ezt megelőzően 14 órától a bitumenes pályán go-cart-bemutató futamát tekinthetik meg az érdeklődők. Kétnapon át szemlélhetjük az MHSZ technikai kiállítását és bemutatóját a parkban, miközben bizonyíthatjuk légguska-lövész-képességeinket, majd megcsodálhatjuk a sárkányre-

pülöket, a vitorlázógépeket és sok egyéb, látványos technikai eszközt.

A kulturális programok közül (3-4-én) kiemelkedik a Solyom Kati és a Székiáltó együttes, a Pincérfrakk utcai cicák, a Tomi bűvész, a Csicsergő, gyermekműsorok, és a Bóbita Bábszínház műsora.

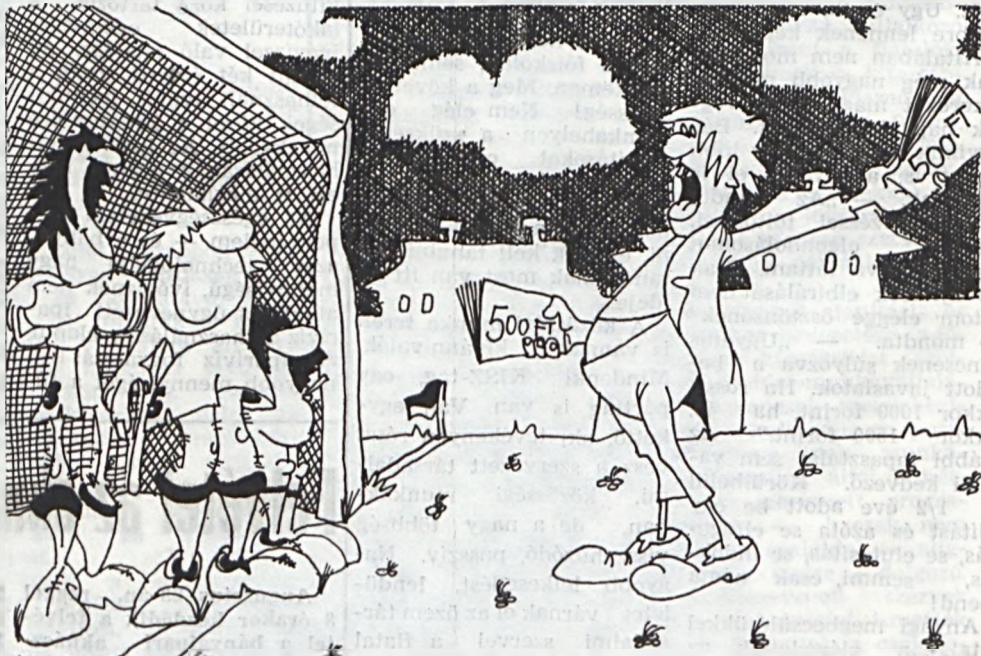
A felnőttek részére ajánljuk a Bocaccio: Dekameron, a Magyar Néphadsereg Művészegyesületének gála, a Mikroszkóp Színpad és az Aerobik műsorát. Akik a sok vidámság mellett magyarnóta és operett dalokat is szeretnének hallani, azok számára Kovács Apollónia, Dere János, Oszvald Marika, Bende Zolt, Gallai Judit és Dunai Erzsébet énekel a park színpadon. A tizen- és huszoneveseknek a Saturnus együttes játszik, énekel: Katona Klári.

Természetesen a színpompás kultúr- és sportrendezvények mellett lesz sörkert, lacikonyha, körhintta, népművészeti, képzőművészeti, különböző butikok és árusok népes kirakodó vására is.

A teljesség igénye nélkül ismertettük a programokat, a részletes és időrendi műsorunkat a szeptember 1-i számunkban közöljük, addig is kellemes műsorváltogatást ajánlunk.

Kovács

RÉGI SZÉP IDŐK...

— Nem baj fiúk, hogy kiestünk, a lóvé itt van

Szarka Tibor rajza